

Bruxelles, den 30.9.2015
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter
og investeringsselskaber**

(EØS-relevant tekst)

{ SWD(2015) 185 final }

{ SWD(2015) 186 final }

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• **Begrundelse og formål**

Hvis der sættes ind på at udvikle et securitiseringsmarked baseret på sund praksis, vil det bidrage til en tilbagevenden til bæredygtig vækst og jobskabelse, som er en hovedmålsætning for Kommissionen. Desuden vil et fælles EU-regelsæt af høj kvalitet for securitisering fremme yderligere integrering af de finansielle markeder i Unionen, bidrage til at diversificere finansieringskilderne og frigøre kapital, således at det bliver lettere for kreditinstitutterne at yde lån til husholdningerne og erhvervslivet. For at nå dette mål må der tages følgende to skridt:

Det første skridt er at udvikle et fælles omfattende regelsæt for securitiseringer for alle deltagere i dette marked og indkredse en række transaktioner, der opfylder bestemte kriterier: simple, transparente og standardiserede securitiseringer (STS-securitiseringer). Det er dette, Kommissionens forslag til en securitiseringsforordning drejer sig om. Det andet skridt er at foretage ændringer i den allerede gældende EU-lovgivning om securitiseringer, herunder for så vidt angår kapitalkrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er eksponeringsleverende eller organiserende, eller som investerer i disse instrumenter, med henblik på at nå frem til en mere risikofølsom behandling af STS-securitiseringer.

En sådan differentieret behandling findes allerede i en række retsakter, navnlig i den delegerede forordning om tilsynsmæssige krav for så vidt angår bankers likviditet (likviditetsdækningsgrad)¹. Denne skal nu suppleres af en ændring vedrørende kapitalkravene i forbindelse med securitiseringer i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR)². De nuværende rammer for securitiseringer i CRR er i alt væsentligt baseret på standarder udarbejdet af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) for over ti år siden, og i disse sondres der ikke mellem STS-securitiseringer og andre mere komplekse og uigennemsigtige transaktioner.

Den globale finanskrise afslørede en række mangler i den gældende securitiseringslovgivning. Blandt disse kan nævnes:

- mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger ved fastsættelse af kapitalkrav
- utilstrækkelig risikofølsomhed på grund af mangel på tilstrækkelige risikofaktorer i metoderne til fastsættelse af risikovægte
- procykliske "cliff-effekter" i kapitalkravene.

For at afhjælpe disse problemer og bidrage til at forbedre institutternes modstandsdygtighed over for markedschok vedtog BCBS en henstilling om en ændring af regelsættet for securitiseringer i december 2014³ (det ændrede Basel-regelsæt). Det ændrede Basel-regelsæt

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf>.

har til formål at forenkle de gældende lovpligtige kapitalkrav, afspejle risiciene ved securitiseringspositioner bedre og tillade brug af information, der er til rådighed for institutterne, til allokering af kapitalkrav på grundlag af deres egne beregninger, hvorved afhængigheden af eksterne kreditvurderinger nedsættes. I henhold til det ændrede Basel-regelsæt kan institutterne beregne kapitalkrav for deres securitiseringspositioner efter ét enkelt hierarki af metoder med den interne ratingbaserede metode øverst. Hvis et institut ikke kan benytte den interne ratingbaserede metode, skal det anvende en metode baseret på eksterne ratings, forudsat at eksponeringen har en ekstern kreditvurdering, som opfylder en række operationelle krav. Hvis instituttet ikke kan anvende den eksterne ratingbaserede metode, enten fordi det hører hjemme et sted, hvor dette ikke er tilladt, eller fordi det mangler de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bruge metoden, skal det bruge en standardmetode baseret på en tilsynsmæssigt fastsat formel.

Det ændrede Basel-regelsæt indebærer ikke i øjeblikket en mere risikofølsom behandling af STS-securitiseringer. BCBS arbejder imidlertid på i det nye regelsæt⁴ at indarbejde de STS-kriterier, der blev vedtaget i samarbejde med Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) den 23. juli 2015. Resultatet af dette arbejde forventes ikke at foreligge før medio 2016.

På europæisk plan offentliggjorde Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) på baggrund af en anmodning om rådgivning fremsat af Kommissionen en rapport om kvalificering af securitiseringer den 7. juli 2015⁵, i hvilken den anbefaler at nedsætte kapitalkravet for STS-securitiseringer til et forsigtighedsmæssigt forsvarligt niveau i forhold til det, der er fastsat i det ændrede Basel-regelsæt, og at ændre de lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer i CRR i overensstemmelse med det ændrede Basel-regelsæt for at afhjælpe svaghederne ved de gældende regler. For STS-securitiseringer nedkalibrerede EBA de tre metoder, som BCBS har udviklet til det ændrede Basel-regelsæt.

For at bidrage til de overordnede mål for Kommissionens forslag til en securitiseringsforordning, nemlig at genoplive securitiseringsmarkederne på et mere bæredygtigt grundlag og gøre dette til et sikkert og effektivt instrument til finansiering og risikostyring, foreslås det at ændre de lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer i CRR for at:

- implementere de beregningsmetoder for lovpligtig kapital, der er fastsat i det ændrede Basel-regelsæt (artikel 254-268), og
- indføre en recalibrering for STS-securitiseringer, som er i overensstemmelse med EBA henstillinger (artikel 243, 260, 262 og 264).

For at eliminere enhver form for mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger bør et institut som udgangspunkt anvende sin egen beregning af de lovpligtige kapitalkrav, når instituttet har tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode (IRB) i forbindelse med eksponeringer af samme type som securitiseringens underliggende eksponeringer og er i stand til at beregne de lovpligtige kapitalkrav i tilknytning til de underliggende eksponeringer, som om disse ikke var blevet securitiseret (Kirb), under alle omstændigheder ud fra bestemte

⁴ <http://www.bis.org/press/p150723.htm>.

⁵ Se <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>.

på forhånd fastsatte input (SEC-IRBA). Institutter, som ikke må anvende SEC-IRBA i forbindelse med deres positioner i en given securitisering, bør så have adgang til en ekstern ratingbaseret metode for securitiseringer (SEC-ERBA). Efter SEC-ERBA bør securitiseringstrancher tildeles kapitalkrav på grundlag af deres eksterne rating. Institutter bør, når de første to metoder ikke er tilgængelige eller brug af SEC-ERBA ville medføre lovpligtige kapitalkrav, der ikke står i et rimeligt forhold til den kreditrisiko, der er indbygget i de underliggende eksponeringer, kunne anvende standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA), som bør være baseret på en tilsynsmæssigt fastsat formel, der som input anvender de kapitalkrav, der ville blive beregnet efter standardmetoden i forbindelse med de underliggende eksponeringer, hvis de ikke havde været securitiseret (Ksa).

Ud over at bidrage til genopbygningen af securitiseringsmarkederne giver dette forslag også Kommissionen mulighed for at være på forkant hvad angår potentielle fremtidige ændringer i BCBS's arbejdsforløb vedrørende behandlingen i lovgivningen af STS-securitiseringer og at bidrage til at nå målene for en sådan arbejdsgang i EU-perspektiv.

Senest tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse vil Kommissionen tage den foreslåede tilgang vedrørende kapitalkrav i forbindelse med securitiseringseksponeringer op til revision, herunder hierarkiet af metoder, og Kommissionen vil i den forbindelse tage hensyn til konsekvenserne for udviklingen på securitiseringsmarkederne og behovet for at bevare den finansielle stabilitet i EU.

- **Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området**

Ændringerne af bestemmelserne om kapitalkrav i forbindelse med securitiseringer i CRR er en del af Kommissionens lovpakkeforslag, som også omfatter securitiseringsforordningen, og som har til formål at fastlægge STS-kriterier og fastsætte et fælles sæt regler for alle sektorer, der beskæftiger sig med finansielle tjenesteydelser, for så vidt angår risikotilbageholdelse, due diligence og oplysningskrav. Udviklingen af et sikrere og mere bæredygtigt securitiseringsmarked i EU er en af hjørnestenene i kapitalmarkedsunionprojektet og vil bidrage til at opfylde projektets målsætninger, hvad angår større integration af de finansielle markeder og et bredere udvalg af finansieringskilder for EU's økonomi.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

I investeringsplanen for Europa, som Kommissionen præsenterede den 26. november 2014, er oprettelsen af et bæredygtigt marked for securitiseringer af høj kvalitet udpeget som et af de fem områder, hvor der er behov for hurtig handling. Denne ændringsforordning vil bidrage til Kommissionens prioriterede målsætning om at støtte jobskabelse og bæredygtig udvikling uden at gentage de fejltagelser, der blev begået før krisen. Desuden vil de ændrede tilsynskrav fremme yderligere integration af EU's finansmarkeder og bidrage til at give et bredere udvalg af finansieringskilder og frigøre kapital for EU's virksomheder. Endelig vil de ændrede tilsynskrav bidrage til en mere effektiv kapitalallokering og porteføljediversificering for investorer og forbedre den overordnede effektivitet af EU's kapitalmarkeder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der bemyndiger Parlamentet og Rådet til at vedtage foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

CRR, som ændret i overensstemmelse med nærværende forslag, fastlægger harmoniserede EU-tilsynskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber gennem indførelse af ensartede regler, der finder umiddelbar anvendelse på disse institutter, herunder hvad angår kapitalkrav i tilknytning til kreditrisiko ved securitiseringspositioner. Denne harmonisering vil give lige konkurrencevilkår for EU-kreditinstitutter og -investeringsselskaber og vil styrke tilliden til institutternes stabilitet i hele EU, herunder hvad angår deres aktivitet som investorer eller eksponeringsleverende eller organiserende institutter på securitiseringsmarkederne.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Kun gennem EU-lovgivning kan det sikres, at reglerne om kapitalkrav i forbindelse med securitisering er de samme for alle kreditinstitutter og investeringsselskaber, der har aktiviteter i flere medlemsstater. Harmoniserede lovpligtige kapitalkrav sikrer lige konkurrencevilkår, gør reglerne mindre komplekse, forhindrer unødvendige efterlevelseseffekter i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, fremmer yderligere integration på EU-markederne og bidrager til at eliminere mulighederne for regelarbitrage. Med en indsats på EU-plan sikres der endvidere stor finansiel stabilitet i hele EU. Af disse grunde er der i CRR fastsat lovpligtige kapitalkrav i tilknytning til securitisering, og kun ændringer til nævnte forordning vil kunne opfylde formålet med nærværende forslag. Nærværende forslag er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet i artikel 5 i TEUF.

- **Proportionalitetsprincippet**

Med forslaget foretages der kun målrettede ændringer af CRR, for så vidt som sådanne ændringer er nødvendige for at afhjælpe det problem, der er beskrevet i afsnit 1.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Der er valgt en forordning, fordi forslaget indebærer ændringer af CRR.

3. RESULTAT AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af interesserede parter**

Kommissionens tjenestegrene har nøje fulgt og deltaget i arbejdet i europæiske og internationale fora, særlig hvad angår de relevante EBA- og BBS-arbejdsforløb.

Kommissionen gennemførte også en offentlig høring i februar 2015 om hovedelementerne i dette forslag. Kommissionen modtog kommentarer fra et bredt udsnit af respondenter, herunder en række interessenter i banksektoren (tilsynsmyndigheder, centralbanker, branchen), som viste den brede enighed om behovet for en EU-indsats på dette område, og som gav input til, hvilke tiltag der skal gennemføres, og de potentielle fordele og omkostninger herved. Et resumé af svarene på den offentlige høring fremgår af den ledsagende konsekvensanalyse. De enkelte svar findes på Kommissionens "EUSurvey"-websted⁶.

⁶ Se <https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en>.

Desuden førte Kommissionen separate drøftelser med medlemsstaterne i ekspertgruppen om bankvirksomhed, betalinger og forsikring på dennes møde den 22. juli 2015.

- **Ekspertbistand**

Som opfølgning på grønbogen om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi⁷ fremsatte Kommissionen en anmodning om rådgivning over for EBA for indhente dokumentation og input om de kendetegn, der bedst karakteriserer STS-securitiseringer, og om det hensigtsmæssige – ud fra et tilsynsperspektiv – i at give STS-securitiseringer fortrinsbehandling for at styrke EU-securitiseringsmarkederne.

EBA besvarede Kommissionens anmodning ved den 7. juli 2015 at offentliggøre sin rapport om kvalificering af securitiseringer.

- **Konsekvensanalyse**

I forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag blev der foretaget en konsekvensanalyse, som blev drøftet med en tværtjenslig styringsgruppe.

Konsekvensanalysen til securitiseringsforordningen viser tydeligt effektivitetsfordelene ved a) at indføre et ændret regelsæt om kapitalkrav i tilknytning eksponeringer for securitiseringer og b) at behandle STS-securitiseringer særskilt under hensyn til de overordnede mål for Kommissionens lovgivningspakke om securitisering, dvs. at fjerne den stigmatisering, der blandt investorer er forbundet med securitisering, fjerne reguleringsmæssige ulemper for STS-produkter og mindske eller eliminere urimeligt høje driftsomkostninger for udstedere og investorer. Hvis der indføres en klar sondring mellem STS- og ikke-STs-securitiseringer hvad angår kapitalkrav, vil det have en række positive virkninger, nærmere bestemt:

- det securitiseringsregelsæt, der bliver resultatet, vil være mere risikofølsomt og mere afbalanceret
- gunstige kapitalkrav vil være et incitament for bankerne til at overholde differentierede STS-kriterier
- investorerne vil blive tilskyndet til igen at gå ind på securitiseringsmarkedet, eftersom et differentieret regelsæt vil sende et klart signal om, at risiciene nu er bedre kalibreret, og at der er mindre sandsynlighed for, at der igen vil opstå en systemisk krise.

Konsekvensanalyserapporten blev fremsendt til Udvalget for Forskriftskontrol den 17. juni 2015. Der var møde i udvalget den 15. juli 2015. Udvalget afgav en positiv udtalelse om de foreslåede ændringer vedrørende kapitalkravene for institutter, der er omfattet af CRR.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag vil indebære en væsentlig forenkling af de tilsyns- og kapitalgrundlagskrav, der gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der investerer i securitiseringer, eller som fungerer som eksponeringsleverende eller organiserende institutter herfor, idet der indføres ét enkelt hierarki af metoder, der gælder for alle institutter, uanset hvilken metode der anvendes til beregning af kapitalkravene i forbindelse med de underliggende eksponeringer, og idet flere særlige former for behandling af bestemte kategorier af securitiseringspositioner udgår.

⁷ Se http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9df9914f-6c89-48da-9c53-d9d6be7099fb.0009.03/DOC_1&format=PDF.

Sammenligneligheden på tværs af institutter vil blive forbedret, og efterlevelseshomkostningerne vil blive væsentligt mindre.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen følger for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser.

5. ANDRE ELEMENTER

- **Gennemførelsesplaner og overvågning, evaluering og rapportering**

Der vil finde en nøje overvågning sted af virkningen af det nye regelsæt i samarbejde med EBA og de kompetente tilsynsmyndigheder på grundlag af de tilsynsindberetningsordninger og oplysningskrav, som påhviler institutterne i henhold til CRR. Der vil også blive gennemført overvågning og evaluering af det nye regelsæt på globalt plan, navnlig for så vidt angår BCBS som led i dennes opgaver,

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

6. DETALJERET REDEGØRELSE FOR FORSLAGETS BESTEMMELSER

a) Vekselvirkninger og overensstemmelse mellem elementer i pakken

Denne forordning udgør en lovpakke sammen med forslaget til forordning om securitiseringer. Som mange interessenter gjorde opmærksom på under høringen, ville indførelse af STS-kriterier ikke i sig selv være nok til at opfylde målsætningen om at genopbygge EU-securitiseringsmarkeder, hvis der ikke samtidig blev indført en ny tilsynsmæssig behandling, herunder hvad angår kapitalkrav, der bedre afspejler deres særlige karakteristika.

Der fastsættes i dette forslag kapitalkrav vedrørende securitiseringspositioner, herunder en mere risikofølsom behandling af STS-securitiseringer, mens kriterierne for STS-securitiseringer og en række andre tværsektorielle bestemmelser er indeholdt i securitiseringsforordningen. Disse omfatter bl.a. samtlige bestemmelser om risikotilbageholdelse, due diligence og oplysningskrav, som tidligere indgik i del V i CRR. Det samme gælder en række definitioner, som oprindeligt var indeholdt i artikel 4, og som er af generel karakter og derfor er blevet flyttet over i det tværsektorielle regelsæt.

Nærværende forslag vil i en senere fase blive efterfulgt af en ændring af den delegerede forordning om likviditetsdækningskrav, således at denne bliver rettet ind efter securitiseringsforordningen. Navnlig vil kriterierne for at klassificere securitiseringer som aktiver på niveau 2B i artikel 13 i den delegerede forordning om likviditetsdækningskrav blive ændret for at bringe den på linje med de generelle STS-kriterier i securitiseringsforordningen. Det er ikke muligt at foretage ændringerne af nævnte forordning

på nuværende tidspunkt, da de skal vedtages efter en anden procedure og afhænger af resultatet af forhandlingerne om denne lovpakke.

b) Beregning af risikovægtede beløb for securitiseringspositioner

For at bevare og forbedre den interne konsekvens i teksten og den overordnede sammenhæng erstattes hele kapitel 5 i afsnit II i tredje del i CRR af nærværende forslag, selv om der i flere artikler kun foretages mindre justeringer. Det gælder navnlig afdeling 2 (Anerkendelse af væsentlig risikooverførsel), en del af afdeling 3 (underafdeling 1: Almindelige bestemmelser) og afdeling 4 (Eksterne kreditvurderinger).

De vigtigste ændringer er indeholdt i de nye artikler 254-270a. På grundlag af det reviderede BCBS-regelsæt implementeres der en ny række metoder til beregning af risikovægtede aktiver i forbindelse med securitiseringseksponeringer. Anvendelsen af de enkelte metoder afhænger af, hvilken information der er til rådighed for det institut, der har securitiseringspositionen. Dette enkelthierarki af metoder vil gælde for både institutter, der anvender standardmetoden, og for institutter, der anvender den interne ratingbaserede metode, i forbindelse med kreditrisiko.

c) Et nyt hierarki af metoder (nye artikler 254-270a)

Den interne ratingbaserede metode (**SEC-IRBA**) er øverst i det ændrede hierarki og bruger K_{IRB} -information som vigtigste input. K_{IRB} er kapitalkravet for de underliggende eksponeringer, der anvender IRB-regelsættet (enten de avancerede eller grundlæggende metoder). For at kunne anvende SEC-IRBA skal instituttet have: i) en tilsynsmæssigt godkendt IRB-model for den pågældende type underliggende eksponeringer i securitiseringspuljen og ii) tilstrækkelig information til at kunne foretage et skøn af K_{IRB} . Da de relevante virkninger af løbetid ikke afspejles fuldstændigt alene gennem K_{IRB} , indgår der i SEC-IRBA udtrykkeligt trancheløbetid som en yderligere risikofaktor. Trancheløbetid fastlægges på grundlag af den vægtede gennemsnitsløbetid af tranchens kontraktmæssigt fastsatte betalingsstrømme. I stedet for at beregne den vægtede gennemsnitsløbetid kan et institut vælge blot at anvende det endelige ubetingede udløb (under anvendelse af et haircut). I alle tilfælde gælder der et loft på fem år og en bundgrænse på et år.

Et institut, som ikke kan beregne K_{IRB} for en given securitiseringsposition, vil være nødt til at anvende den eksterne ratingbaserede metode (SEC-ERBA) ved beregningen af den risikovægtede eksponering. I henhold til den eksterne ratingbaserede metode tildeles der risikovægte alt efter kreditvurderinger (eller afledte ratings), positionens rangorden og den underliggende puljes diversifikation. Hvis et institut ikke kan anvende SEC-ERBA, skal det i stedet anvende standardmetoden for securitiseringspositioner (SEC-SA). Ved standardmetoden anvendes K_{SA} , dvs. kapitalkravet i tilknytning til de underliggende eksponeringer i henhold til standardmetoden, og en faktor "W", som er forholdet mellem summen af alle underliggende eksponeringer i puljen, som er i restance, og de underliggende eksponeringers samlede beløb. Hvis SEC-ERBA resulterer i lovpligtige kapitalkrav, som ikke står i et rimeligt forhold til den kreditrisiko, som de underliggende eksponeringer i securitiseringspositionen indebærer, kan institutterne anvende SEC-SA direkte på positionerne i den pågældende securitisering, forudsat at den kompetente myndighed underrettes herom.

Et institut, der ikke kan anvende SEC-IRBA, SEC-ERBA eller SEC-SA for en given securitiseringseksponering, skal tildele eksponeringen en risikovægt på 1 250 %.

Der fastsættes en bundgrænse på 15 % for risikovægte for alle securitiseringseksponeringer og for alle tre metoder. Bundgrænsen for risikovægt har grundlag i en række risici, herunder modelrisiko og agency risk, som må anses for at være mere kritiske for securitiseringseksponeringer end for andre kategorier af eksponeringer, og som kan medføre en vis usikkerhed i kapitalskønnene på trods af den overordnede risikofølsomhed i det nye regelsæt.

d) En mere risikofølsom behandling af STS-securitiseringer

Der indføres en mere risikofølsom tilsynsmæssig behandling for STS-securitiseringer i overensstemmelse med den af EBA i rapporten om kvalificering af securitiseringer foreslåede metodologi efter alle de tre nye metoder til beregning af risikovægtede aktiver (de nye artikler 260, 262 og 264). De tre metoder er blevet genkalibreret for alle trancher for at give lavere kapitalkrav for positioner i transaktioner, som kan anses for at være STS-securitiseringer.

Ud over genkalibreringen af de tre metoder vil foranstillede positioner i STS-securitiseringer også få en lavere bundgrænse på 10 % (i stedet for 15 %, som stadig vil være gældende for både efterstillede positioner i STS-securitiseringer og for ikke-STS-securitiseringer generelt). Denne bundgrænse er blevet indført for på grundlag af EBA's analyse at tilgodese, at foranstillede STS-trancher historisk set har klaret sig væsentligt bedre end efterstillede kvalificerede trancher, hvilket til fulde kan forklares ved, at STS-kendetegn i væsentlig grad kan begrænse modelrisici og agency risks.

Med henblik på beregningen af den risikovægtede eksponering skal STS-securitiseringer som defineret i forordningen om securitiseringer opfylde yderligere krav vedrørende de underliggende eksponeringer, nemlig långivningsstandarder, minimumsdiversifikation og maksimumsrisikovægte efter standardmetoden. Der fastsættes desuden særlige yderligere kriterier for asset backed commercial papers (ABCP).

e) Lofter

- **Maksimumsrisikovægt for foranstillede securitiseringspositioner (ny artikel 267)**

Efter gennemsigthedsmetoden tildeles en securitiseringsposition en maksimumsrisikovægt svarende til den gennemsnitlige risikovægt for de underliggende eksponeringer. I henhold til de gældende regler kan gennemsigthedsmetoden anvendes til beregning af risikovægtet eksponering for ikke-ratede positioner (artikel 253 i CRR). Det foreslås nu i overensstemmelse med det ændrede BCBS-regelsæt kun at tillade brug af gennemsigthedsmetoden for foranstillede securitiseringspositioner, uanset om den relevante position er rated, og uanset hvilken metode der anvendes for den underliggende pulje af eksponeringer (standardmetoden eller IRBA), forudsat at instituttet kan bestemme K_{IRB} eller K_{SA} for underliggende eksponeringer. I lyset af den kreditforbedring, som kommer foranstillede trancher til gode på bekostning af efterstillede trancher, bør et institut ikke på en

foranstillet securitiseringsposition skulle anvende en højere risikovægt end den, der skulle anvendes ved en direkte besiddelse af de underliggende eksponeringer.

- **Maksimumskapitalkrav (ny artikel 268)**

Der findes i øjeblikket et generelt loft vedrørende den maksimale risikovægtede eksponering for institutter, som kan beregne K_{IRB} (artikel 260). Det foreslås nu a) at fortsætte med denne behandling, dvs. at institutter, som anvender SEC-IRBA for en securitiseringsposition, kan anvende et maksimumskapitalkrav på denne position svarende til det kapitalkrav, der ville være blevet anvendt for de underliggende eksponeringer i henhold til IRB, hvis de ikke var blevet securitiseret, og b) at udvide denne behandling til også at omfatte eksponeringsleverende og organiserende institutter, som anvender SEC-ERBA og SEC-SA. Dette kan begrundes med, at securitiseringsprocessen ud fra et eksponeringsleverende instituts synspunkt kan ses som svarende til kreditrisikoreduktion, i og med at den overfører i det mindste en del af risikoen ved de underliggende eksponeringer til en anden part. Ud fra dette synspunkt, og forudsat at betingelserne for væsentlig risikooverførsel er opfyldt, ville det ikke være rimeligt, at et institut skulle have mere kapital efter securitisering end før, eftersom risiciene i tilknytning til de underliggende eksponeringer nedsættes som følge af securitiseringen.

- f) **Ophævelse af særbehandling af visse eksponeringer**

For yderligere at begrænse kompleksiteten af regelsættet og forbedre sammenhængen inden for hele securitiseringsregelsættet foreslås det at ophæve en række former for særbehandling, som CRR i øjeblikket giver mulighed for:

- second loss-tranche eller bedre inden for et ABCP-program (nu artikel 254)
- behandling af ikke-ratede likviditetsfaciliteter (nu artikel 255)
- yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser (nu artikel 256)

- g) **Behandling af særlige eksponeringer**

- **Resecuritiseringer (ny artikel 269)**

En mere konservativ version af SEC-SA vil være den eneste metode, der kan anvendes for resecuritiseringer, som vil være omfattet af en væsentligt højere risikovægtbundgrænse (100 %).

- **Foranstillede positioner i SMV-securitiseringer (ny artikel 270)**

Da det overordnede mål med securitiseringspakken er at bidrage til at skabe tilstrækkelige finansieringsmuligheder til støtte for den økonomiske vækst i EU, og da SMV'er udgør rygraden i EU's økonomi, indgår der i nærværende forordning en særlig bestemmelse om SMV-securitiseringer (artikel 270). Den tager især sigte på de securitiseringer af SMV-lån, hvor kreditrisikoen i forbindelse med mezzanintranche (og i nogle tilfælde den efterstillede tranche) er garanteret af bestemte tredjeparter, herunder navnlig centralregeringen eller centralbanken i en medlemsstat, eller regaranteret af en af disse (en sådan ordning kaldes "tranchet cover" på engelsk). Da disse ordninger er vigtige, når det gælder om at frigøre kapital, der kan anvendes til at øge långivningen til SMV'er, foreslås det at give den

foranstillede tranche, der tilbageholdes af det eksponeringsleverende institut, en mere risikofølsom behandling, svarende til den, der påtænkes for STS-securitiseringer. For at kunne være omfattet af denne behandling skal securitiseringen opfylde en række operationelle krav, herunder relevante STS-kriterier. Hvis sådanne transaktioner er omfattet af denne type garanti eller regaranti, skal den gunstigere behandling for så vidt angår kapitalkrav, der ville kunne anvendes i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, være i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

h) Andre vigtige elementer

- **Ændringer af femte del (Eksponeringer for overført kreditrisiko)**

Da der sideløbende i securitiseringsforordningen indføres et generelt regelsæt om krav til eksponeringsleverende og organiserende institutter og investorinstitutter gældende for alle finansielle sektorer, ophæves samtlige bestemmelser i femte del (artikel 404-410). Kun indholdet af artikel 407 (Supplerende risikovægt) og den dertil hørende bemyndigelse af Kommissionen til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder⁸ bibeholdes, nærmere bestemt i den nye artikel 270a.

- **Ændringer af artikel 456**

Det foreslås at ændre artikel 456 for at bemyndige Kommissionen til, således som det er tilfældet med andre kategorier af egenkapitalkrav, at vedtage delegerede retsakter for at indarbejde en eventuel relevant udvikling på internationalt plan, navnlig i betragtning af det igangværende arbejde i BCBS.

- **Revision (artikel 519a)**

Senest tre år efter forordningens ikrafttrædelse vil Kommissionen aflægge beretning over for Rådet og Parlamentet om virkningen af det nye regelsæt vedrørende kapitalkrav på EU's securitiseringsmarkeder. Kommissionen kan på grundlag af sin analyse samt under hensyn til den internationale udvikling i lovgivningen og behovet for at sikre den finansielle stabilitet foreslå yderligere ændringer af CRR vedrørende bl.a. hierarkiet af metoder i henhold til artikel 456.

- **Ikrafttræden**

De nye bestemmelser skal træde i kraft den [...].

⁸ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 602/2014 af 4. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fremme af en ensartet tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af supplerende risikovægte i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 166 af 5.6.2014, s. 22).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Securitiseringer er en vigtig bestanddel af velfungerende finansielle markeder, idet de bidrager til at sprede institutternes finansieringskilder og til at frigøre lovpligtig kapital, som derefter kan reallokeres til støtte for yderligere långivning. Endvidere giver securitiseringer institutterne og andre markedsdeltagere yderligere investeringsmuligheder og muliggør derved porteføljespredning samt fremmer strømmen af midler til virksomheder og privatpersoner både i medlemsstaterne og på tværs af grænser i hele Unionen. Disse fordele bør dog ses i forhold til deres eventuelle omkostninger. Som det kunne konstateres i den første fase af finanskrisen, som startede i sommeren 2007, førte usund praksis i securitiseringsmarkederne til en væsentlig trussel mod det finansielle systems integritet, navnlig på grund af overdreven gearing, uigennemsigtige og komplekse strukturer, som gjorde prisfastsættelse problematisk, mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger og et skævt forhold mellem investorers og eksponeringsleverende institutters interesser (agency risks).
- (2) I de senere år er omfanget af securitiseringsudstedelser af flere årsager forblevet under højdepunktet før krisen, bl.a. på grund af den stigmatisering, der generelt er forbundet med disse transaktioner. Securitiseringsmarkedernes genopbygning bør baseres på sund og forsigtig markedspraksis for at hindre den række forhold, som udløste finanskrisen, i at genopstå. Ved [Securitisation Regulation] indføres derfor de væsentligste led i en overordnet ramme for securitisering, med ad hoc-kriterier til at identificere simple, transparente og standardiserede securitiseringer (STS-securitiseringer) og en tilsynsordning til at overvåge, om eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, udstedere og institutionelle investorer anvender disse kriterier korrekt. Ved [Securitisation Regulation] stilles der endvidere en række

⁹ EUT C 68 af 6.3.2012, s. 39.

fælles krav til alle sektorer, som beskæftiger sig med finansielle tjenesteydelser, for så vidt angår risikotilbageholdelse, due diligence og offentliggørelse af oplysninger.

- (3) I overensstemmelse med målsætningen for [Securitisationsregulering] bør de lovpligtige kapitalkrav i forordning (EU) nr. 575/2013 til institutter, der er eksponeringsleverende eller organiserende, eller som investerer i securitiseringer, ændres, således at de på passende vis afspejler de særlige karakteristika ved STS-securitiseringer og tager højde for de mangler ved rammebestemmelserne, som kom til syne under finanskrisen, dvs. den mekaniske afhængighed af eksterne kreditvurderinger, overdrevent lave risikovægte for højtratede securitiseringstrancher, og omvendt, overdrevent høje risikovægte for lavtratede trancher samt utilstrækkelig risikofølsomhed. Den 11. december 2014 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), netop for at tage højde for disse mangler, sine ændringer af regelsættet for securitisering (det ændrede Basel-regelsæt), med en række ændringer af de lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer. Ændringerne af forordning (EU) nr. 575/2013 bør afspejle bestemmelserne i det ændrede Basel-regelsæt.
- (4) Kapitalkravene til positioner i en securitisering i forordning (EU) nr. 575/2013 bør være omfattet af de samme beregningsmetoder i alle institutter. Hvis instituttet har tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode (IRB) i forbindelse med eksponeringer af samme type som securitiseringens underliggende eksponeringer og kan beregne de lovpligtige kapitalkrav i forbindelse med de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiserede (Kirb), i alle tilfælde ved anvendelse af visse forud fastsatte input (SEC-IRBA), bør det i første omgang, også for at fjerne enhver form for mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger, anvende sin egen beregning af lovpligtige kapitalkrav. Institutter, som ikke må anvende SEC-IRBA i forbindelse med deres positioner i en given securitisering, bør så have adgang til en ekstern ratingbaseret metode for securitiseringer (SEC-ERBA). Efter SEC-ERBA bør securitiseringstrancher tildeles kapitalkrav på grundlag af deres eksterne rating. Institutter bør, når de første to metoder ikke er tilgængelige eller brug af SEC-ERBA ville medføre lovpligtige kapitalkrav, der ikke står i et rimeligt forhold til den kreditrisiko, der er indbygget i de underliggende eksponeringer, kunne anvende standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA), som bør være baseret på en tilsynsmæssigt fastsat formel, der som input anvender de kapitalkrav, der ville blive beregnet efter standardmetoden for kreditrisici (SA) i forbindelse med de underliggende eksponeringer, hvis disse ikke havde været securitiseret (Ksa).
- (5) Agency risks og modelrisici er mere udbredt i forbindelse med securitiseringer end i forbindelse med andre finansielle aktiver og giver anledning til en vis usikkerhed ved beregningen af kapitalkrav til securitiseringer, også selv når der er taget højde for alle relevante risikofaktorer. For at tage passende hensyn til disse risici bør forordning (EU) nr. 575/2013 ændres, således at der indføres en bundgrænse for risikovægten på 15 % i forbindelse med alle securitiseringspositioner. Resecuritiseringer er dog kendetegnet ved større kompleksitet og større risici, og derfor bør positioner heri være omfattet af en mere konservativ beregning af lovpligtig kapital og en bundgrænse for risikovægten på 100 %.
- (6) Institutter bør i forbindelse med en foranstillet position ikke være underlagt et krav om at anvende en større risikovægt end den risikovægt, der ville finde anvendelse, hvis instituttet besad de underliggende eksponeringer direkte, således at der tages højde for den kreditforbedring, der kommer foranstillede positioner til gode på bekostning af efterstillede trancher i securitiseringsstrukturen. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor omfatte en gennemsigthedsmetode, i henhold til hvilken foranstillede

securitiseringspositioner bør tildeles en maksimumsrisikovægt svarende til den gennemsnitsrisikovægt, der finder anvendelse på de underliggende eksponeringer, og en sådan metode bør på visse betingelser kunne anvendes, uanset om den relevante position er ratet eller ikke ratet, og uanset hvilken metode der anvendes i forbindelse med den underliggende pulje (standardmetoden eller IRB).

- (7) I henhold til det gældende regelsæt har institutter, som kan beregne kapitalkravene for de underliggende eksponeringer efter IRB, som om disse eksponeringer ikke var securitiseret (K_{IRB}), mulighed for at anvende et overordnet loft for den maksimale størrelse af de risikovægtede eksponeringer. Da securitiseringsprocessen reducerer den risiko, der er forbundet med de underliggende eksponeringer, bør alle eksponeringsleverende og organiserende institutter have mulighed for at anvende dette loft, uanset hvilken metode de anvender til at beregne lovpligtige kapitalkrav for positionerne inden for securitiseringen.
- (8) Som fremhævet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i rapporten om kvalificering af securitiseringer fra juni 2015¹⁰ klarede STS-securitiseringer sig i henhold til empiriske data om misligholdelse og tab bedre under finanskrisen end andre securitiseringer, hvilket skyldes de simple og transparente strukturer og den robuste gennemførelsespraksis, som der gøres brug af i forbindelse med STS-securitisering, og som reducerer kreditrisici, operationelle risici og agency risks. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres, således at der som anbefalet af EBA i rapporten indføres en passende risikofølsom kalibrering for STS-securitiseringer, der navnlig indebærer en lavere bundgrænse for risikovægt på 10 % for foranstillede positioner.
- (9) Definitionen af STS-securitiseringer med henblik på lovpligtige kapitalkrav i forordning (EU) nr. 575/2013 bør begrænses til securitiseringer, hvor ejendomsretten til de underliggende eksponeringer overføres til securitiseringsenheden med særligt formål (traditionelle securitiseringer). Institutter, som beholder foranstillede positioner i syntetiske securitiseringer med sikkerhed i en underliggende pulje af lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), bør dog have mulighed for at anvende de lavere kapitalkrav for STS-securitiseringer i forbindelse med disse positioner, når sådanne transaktioner i overensstemmelse med visse strenge kriterier anses for at være af høj kvalitet. I de tilfælde, hvor en sådan undergruppe af syntetiske securitiseringer garanteres eller regaranteres af en medlemsstats centralregering eller centralbank, skal den gunstigere behandling for så vidt angår kapitalkrav, der ville kunne anvendes i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, dog være i overensstemmelse med statsstøttereglerne.
- (10) Der bør kun foretages konsekvensændringer af de resterende lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer i forordning (EU) nr. 575/2013, i det omfang det er nødvendigt for at afspejle det nye hierarki af metoder og de særlige bestemmelser om STS-securitiseringer. Navnlig bør bestemmelserne om anerkendelse af væsentlig risikooverførsel og kravene om eksterne kreditvurderinger fortsat finde anvendelse på stort set samme betingelser som hidtil. Femte del i forordning (EU) nr. 575/2013 bør dog udgå i sin helhed med undtagelse af kravet om supplerende risikovægte, som bør finde anvendelse på institutter, der viser sig at have overtrådt bestemmelserne i kapitel 2 i [Securitisationsregulation].

¹⁰

Se

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>.

- (11) Kommissionen bør i lyset af den løbende debat inden for BCBS om fordelene ved at justere det ændrede Basel-regelsæt, således at det afspejler de særlige karakteristika ved STS-securitiseringer, tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt med det formål at foretage yderligere ændringer af de lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer i forordning (EU) nr. 575/2013 og på den måde at tage højde for resultatet af sådanne drøftelser.
- (12) De ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013, der er omhandlet i denne forordning, bør finde anvendelse på securitiseringer udstedt på eller efter den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse, og på udestående securitiseringer pr. nævnte dato. Af hensyn til retssikkerheden og for at reducere de midlertidige omkostninger mest muligt bør institutter dog have mulighed for at fritage alle udestående securitiseringspositioner, som de besidder på nævnte dato, indtil senest den [31. december 2019]. Når institutter benytter sig af denne mulighed, bør udestående securitiseringer fortsat være omfattet af de lovpligtige kapitalkrav i forordning (EU) nr. 575/2013 i den udgave, der fandt anvendelse før den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Ændring af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres således:

- 1) I artikel 4, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Nr. 13) og 14) affattes således:
 - "13) "eksponeringsleverende institut": eksponeringsleverende institut som defineret i artikel 2, nr. 3), i [Securitisation Regulation]
 - 14) "organiserende institut": organiserende institut som defineret i artikel 2, nr. 5), i [Securitisation Regulation]"
 - b) Nr. 61) og 63) affattes således:
 - "61) "securitisering": securitisering som defineret i artikel 2, nr. 1), i [Securitisation Regulation]
 - 63) "resecuritisering": resecuritisering som defineret i artikel 2, nr. 4), i [Securitisation Regulation]"
 - c) Nr. 66) og 67) affattes således:
 - "66) "securitiseringsenhed med særligt formål" eller "SSPE": securitiseringsenhed med særligt formål eller SSPE som defineret i artikel 2, nr. 2), i [Securitisation Regulation]
 - 67) "tranche": tranche som defineret i artikel 2, nr. 6), i [Securitisation Regulation]"
- 2) I artikel 36, stk. 1, litra k), affattes nr. ii) således:
- "ii) securitiseringspositioner i overensstemmelse med artikel 244, stk. 1, litra b), artikel 245, stk. 1, litra b), og artikel 253".
- 3) Artikel 109 affattes således:

"Artikel 109

Behandling af securitiseringspositioner

Institutter beregner den risikovægtede eksponering for en position, som de besidder i en securitisering, i overensstemmelse med kapitel 5."

4) I artikel 153 affattes stk. 7 således:

"7. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver "first-loss"-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som en "first-loss"-tranche i kapitel 5."

5) I artikel 154 affattes stk. 6 således:

"6. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver "first-loss"-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som en "first-loss"-tranche i kapitel 5."

6) I artikel 197, stk. 1, affattes litra h) således:

"h) securitiseringspositioner, der ikke er resecuritiseringspositioner, og som er omfattet af en risikovægt på 100 % eller derunder i henhold til artikel 261-264."

7) I tredje del, afsnit II, affattes kapitel 5 således:

"KAPITEL 5

AFDELING 1

DEFINITIONER OG KRITERIER FOR STS-SECURITISERINGER

Artikel 242

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "clean-up call option": en kontraktbestemt option, som giver det eksponeringsleverende institut mulighed for at købe securitiseringspositionerne, før alle de securitiserede eksponeringer er tilbagebetalt, enten ved i tilfælde af traditionelle securitiseringer at genkøbe de resterende underliggende eksponeringer i puljen eller ved i tilfælde af syntetiske securitiseringer at annullere kreditrisikoafdækningen, i begge tilfælde når de udestående underliggende eksponeringer når ned til eller under et bestemt forud fastsat niveau
- 2) "kreditforbedrende interest-only strip": et balanceført aktiv, som svarer til en vurdering af betalingsstrømme i tilknytning til fremtidig marginindkomst og er en efterstillet tranche i securitiseringen
- 3) "likviditetsfacilitet": en securitiseringsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige pengestrømme til investorer

- 4) "ikke-ratet position": en securitiseringsposition, som ikke har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4
- 5) "ratet position": en securitiseringsposition, som har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4
- 6) "foranstillet securitiseringsposition": en position med sikkerhed i eller sikret ved et prioriteret krav i forbindelse samtlige underliggende eksponeringer, idet der i denne forbindelse ikke tages hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller andre tilsvarende betalinger
- 7) "IRB-pulje": en pulje af underliggende eksponeringer af en type, i forbindelse med hvilken instituttet har tilladelse til at anvende IRB-metoden og kan beregne den risikovægtede eksponering i henhold til kapitel 3 for alle disse eksponeringer
- 8) "SA-pulje" (standardised approach pool): en pulje af underliggende eksponeringer, i forbindelse med hvilke instituttet:
 - a) ikke har tilladelse til at anvende IRB-metoden til at beregne de risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 3
 - b) ikke kan fastsætte K_{IRB}
 - c) på anden måde af den kompetente myndighed er udelukket fra at anvende IRB-metoden
- 9) "blandet pulje": en pulje af underliggende eksponeringer af en type, i forbindelse med hvilken instituttet har tilladelse til at anvende IRB-metoden og kan beregne den risikovægtede eksponering i henhold til kapitel 3 for nogle, men ikke alle eksponeringer
- 10) "kreditforbedring": et arrangement, som underbygger en securitiseringsposition og har til formål at øge sandsynligheden for, at en sådan securitiseringsposition tilbagebetales
- 11) "overkollateralisering": enhver form for kreditforbedring, hvorved underliggende eksponeringer opføres til en værdi, som er større en securitiseringspositionernes værdi
- 12) "STS-securitisering": en securitisering, som opfylder kravene i kapitel 3 i [Securitisation regulation] og kravene i artikel 243
- 13) "ABCP-program" (asset-backed commercial paper programme): et ABCP-program som defineret i artikel 2, nr. 7), i [Securitisation Regulation]
- 14) "traditionel securitisering": traditionel securitisering som defineret i artikel 2, nr. 9), i [Securitisation Regulation]
- 15) "syntetisk securitisering": syntetisk securitisering som defineret i artikel 2, nr. 10), i [Securitisation Regulation]
- 16) "revolverende eksponering": revolverende eksponering som defineret i artikel 2, nr. 15), i [Securitisation Regulation]
- 17) "førtidsindfrielsesbestemmelse": førtidsindfrielsesbestemmelse som defineret i artikel 2, nr. 17), i [Securitisation Regulation]
- 18) "first loss-tranche": first loss-tranche som defineret i artikel 2, nr. 18), i [Securitisation Regulation].

- 19) "administrationsselskab": administrationsselskab som defineret i artikel 2, nr. 13), i [Securitisationsregulation].

Artikel 243

Kriterier for STS-securitiseringer

- (1) Positioner i et ABCP-program betragtes i forbindelse med artikel 260, 262 og 264 som positioner i en STS-securitisering, hvis følgende krav er opfyldt:

- a) de underliggende eksponeringer opfylder i forbindelse med alle transaktioner inden for ABCP-programmet ved indgåelsen betingelserne for efter standardmetoden og under hensyntagen til anerkendt kreditrisikoreduktion at blive tildelt en risikovægt, der svarer til eller er mindre end 75 % på individuelt grundlag, når eksponeringen er en detaileksponering, eller 100 % for alle andre eksponeringer
- b) den samlede værdi af alle eksponeringer mod en enkelt låntager i ABCP-programmet udgør højst 1 % af den samlede værdi af alle eksponeringer inden for ABCP-programmet på det tidspunkt, hvor eksponeringerne blev føjet til ABCP-programmet. I forbindelse med denne beregning betragtes låne- og leasingaftaler med en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 39), som eksponeringer mod en enkelt låntager.

For så vidt angår tilgodehavender fra salg finder litra b) ikke anvendelse, når kreditrisikoen ved disse tilgodehavender er fuldt ud omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, forudsat at udbyderen af kreditrisikoafdækningen i den forbindelse er et institut, et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab. I dette afsnit anvendes kun den del af tilgodehavenderne fra salg, der efter hensyntagen til virkningen af eventuelle købsrabatter er tilbage, når det skal bestemmes, om de er fuldt ud omfattet.

- (2) Positioner i andre securitiseringer end et ABCP-program anses i forbindelse med artikel 260, 262 og 264 som positioner i en STS-securitisering, hvis følgende krav er opfyldt:

- a) de underliggende eksponeringer er indgået i overensstemmelse med sunde og veldefinerede kriterier for långivning, jf. artikel 79 i direktiv 2013/36/EU
- b) ved tilføjelsen til securitiseringen udgør den samlede værdi af alle eksponeringer mod en enkelt låntager i puljen højst 1 % af værdien af den samlede udestående værdi af puljen af underliggende eksponeringer. I forbindelse med denne beregning betragtes låne- og leasingaftaler med en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 39), som eksponeringer mod en enkelt låntager
- c) ved tilføjelsen til securitiseringen opfylder de underliggende eksponeringer betingelserne for efter standardmetoden og under hensyntagen til anerkendt kreditrisikoreduktion at blive tildelt en risikovægt, der svarer til eller er mindre end:
 - i) 40 % på grundlag af et vægtet gennemsnit af eksponeringsværdien for porteføljen, når eksponeringerne er lån sikret ved pant i beboelsejendom eller boliglån med fuld garanti, som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra e)

- ii) 50 % på individuelt grundlag, når eksponeringen er et lån sikret ved pant i erhvervsejendom
 - iii) 75 % på individuelt grundlag, når eksponeringen er en detaileksponering
 - iv) 100 % på individuelt grundlag, for alle andre eksponeringer
- d) når litra c), nr. i) og ii), finder anvendelse, må lån sikret ved efterstillede sikkerhedsrettigheder til et givet aktiv kun føjes til securitiseringen, når alle lån sikret ved foranstillede sikkerhedsrettigheder til dette aktiv også føjes til securitiseringen
- e) år litra c), nr. i), finder anvendelse, må ingen lån i puljen af underliggende eksponeringer have en belåningsgrad på over 100 % som fastsat i henhold til artikel 129, stk. 1, litra d), nr. i), og artikel 229, stk. 1.

AFDELING 2

ANERKENDELSE AF VÆSENTLIG RISIKOOVERFØRSEL

Artikel 244

Traditionel securitisering

- (1) Det eksponeringsleverende institut ved en traditionel securitisering kan udelukke underliggende eksponeringer fra beregningen af den risikovægtede eksponering og størrelsen af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
- a) En væsentlig kreditrisiko i forbindelse med de underliggende eksponeringer er overført til tredjeparter.
 - b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).
- (2) En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:
- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overstiger ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
 - b) Det eksponeringsleverende institut besidder ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af first loss-tranchen i securitiseringen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at eksponeringsværdien af first loss-tranchen overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de underliggende eksponeringer væsentligt
 - ii) der ingen mezzaninpositioner i securitiseringen.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen i litra a) eller b),

ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

I forbindelse med dette stykke anses en securitiseringsposition for at være en mezzaninsecuritiseringsposition, hvis den opfylder følgende krav:

- a) den er omfattet af en risikovægtning, der er mindre end 1 250 %, jf. denne afdeling, eller den er, i mangel af en position med den pågældende risikovægtning, mere privilegeret end first loss-tranchen, og
- b) den er efterstillet den foranstillede securitiseringsposition.

(3) Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder give de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel i forbindelse med securitisering, hvis det eksponeringsleverende institut i hvert tilfælde godtgør, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Der kan kun gives tilladelse, hvis instituttet opfylder følgende betingelser:

- a) Instituttet har tilstrækkelige interne risikostyringspolitikker og -metoder til at vurdere kreditrisikooverførslen.
- b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

(4) Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-3, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:

- a) Dokumentationens vedrørende transaktionen afspejler securitiseringens økonomiske substans.
- b) Securitiseringspositionerne udgør ikke betalingsforpligtelser for det eksponeringsleverende institut.
- c) De underliggende eksponeringer anbringes uden for det eksponeringsleverende instituts og dets kreditors rækkevidde på en måde, som opfylder kravet i artikel 6, stk. 2, litra a) i [Securitisationsregulation].
- d) Det eksponeringsleverende institut bevarer ikke kontrol over de underliggende eksponeringer. Kontrol over de underliggende eksponeringer anses for bevaret, hvis det eksponeringsleverende institut har ret til at genkøbe de tidligere overførte eksponeringer fra modtageren med henblik på at realisere gevinstene af disse, eller hvis det i øvrigt er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. At det eksponeringsleverende institut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende de underliggende eksponeringer, udgør ikke i sig selv nogen kontrol over eksponeringerne.
- e) Dokumentationens for securitiseringen indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:
 - i) stiller krav om, at det eksponeringsleverende institut skal ændre de underliggende positioner for at forbedre den gennemsnitlige kvalitet af puljen

- ii) øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner, eller i øvrigt forbedrer positionerne i securitiseringen ved en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet.
 - f) Dokumentation vedrørende transaktionen gør det klart, at det eksponeringsleverende eller det organiserende institut kun kan foretage et eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner eller et eventuelt genkøb eller en eventuel omlægning eller udskiftning af de underliggende eksponeringer ud over de kontraktlige forpligtelser, hvis sådanne foranstaltninger træffes i overensstemmelse med de gældende markedsvilkår, og parterne i den forbindelse handler i egen interesse på fri og uafhængig basis.
 - g) Når der er tale om en clean-up call option, skal en sådan option også opfylde følgende betingelser:
 - i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de underliggende eksponeringers oprindelige værdi ikke er amortiseret.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer, og er ikke i øvrigt struktureret med henblik på kreditforbedring.
 - h) Det eksponeringsleverende institut har modtaget en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, hvori det bekræftes, at securitiseringen opfylder betingelserne i litra b)-g) i dette stykke.
- (5) De kompetente myndigheder orienterer EBA om de tilfælde, hvor de har besluttet, at den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter i overensstemmelse med stk. 2, og de tilfælde, hvor institutter har valgt at anvende bestemmelserne i stk. 3.
- (6) EBA overvåger de forskellige former for tilsynspraksis i forbindelse med anerkendelse af væsentlig risikooverførsel i traditionelle securitiseringer i overensstemmelse med denne artikel og aflægger senest den 31. december 2017 rapport til Kommissionen om resultaterne. Kommissionen kan efter behørig hensyntagen til rapporten fra EBA vedtage en delegeret retsakt med henblik på at præcisere følgende:
- a) betingelserne for overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2, 3 og 4
 - b) fortolkningen af "tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter" med henblik på de kompetente myndigheders vurdering, som er omhandlet i det næstsidste afsnit i stk. 2 og i stk. 3
 - c) kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, i forbindelse med hvilke det eksponeringsleverende institut anmoder om anerkendelse af overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2 eller 3.

Artikel 245
Syntetisk securitisering

- (1) Det eksponeringsleverende institut til en syntetisk securitisering kan beregne den risikovægtede eksponering og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 251, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
- a) En væsentlig kreditrisiko er overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning.
 - b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).
- (2) En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:
- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overstiger ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
 - b) Det eksponeringsleverende institut besidder ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af first loss-tranchen i securitiseringen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at eksponeringsværdien af first loss-tranchen overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de underliggende eksponeringer væsentligt
 - ii) der ingen mezzaninpositioner i securitiseringen.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

I forbindelse med dette stykke anses en securitiseringsposition for at være en mezzaninsecuritiseringsposition, hvis den opfylder kravene i artikel 244, stk. 2, sidste afsnit.

- (3) Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder give de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel i forbindelse med securitisering, hvis det eksponeringsleverende institut i hvert tilfælde godtgør, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Der kan kun gives tilladelse, hvis instituttet opfylder følgende betingelser:
- a) Instituttet har tilstrækkelige interne risikostyringspolitikker og -metoder til at vurdere risikooverførslen.
 - b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

- (4) Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-3, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:
- a) Dokumentationen vedrørende transaktionen afspejler securitiseringens økonomiske substans.
 - b) Kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, er i overensstemmelse med artikel 249.
 - c) Dokumentationen for securitiseringen indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:
 - i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer
 - ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
 - iii) stiller krav om, at det eksponeringsleverende institut skal ændre de underliggende positioners sammensætning for at forbedre den gennemsnitlige kvalitet af puljen
 - iv) øger instituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen i securitiseringen ved en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet.
 - d) Kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.
 - e) Dokumentationen vedrørende transaktionen gør det klart, at det eksponeringsleverende eller det organiserende institut kun kan foretage et eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner eller et eventuelt genkøb eller en eventuel omlægning eller udskiftning af de underliggende eksponeringer ud over de kontraktlige forpligtelser, hvis sådanne transaktioner gennemføres i overensstemmelse med de gældende markedsvilkår, og parterne i den forbindelse handler i egen interesse på fri og uafhængig basis.
 - f) Når der er tale om en clean-up call option, skal en sådan option opfylde samtlige følgende betingelser:
 - i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de underliggende eksponeringers oprindelige værdi ikke er amortiseret.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer i securitiseringen, og er ikke i øvrigt struktureret med henblik på kreditforbedring.
 - g) Det eksponeringsleverende institut har modtaget en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, hvori det bekræftes, at securitiseringen opfylder betingelserne i litra b)-f) i dette stykke.
- (5) De kompetente myndigheder orienterer EBA om de tilfælde, hvor de har besluttet, at den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter i

overensstemmelse med stk. 2, og de tilfælde, hvor institutter har valgt at anvende bestemmelserne i stk. 4.

- (6) EBA overvåger de forskellige former for tilsynspraksis i forbindelse med anerkendelse af væsentlig risikooverførsel i syntetiske securitiseringer i overensstemmelse med denne artikel og aflægger senest den 31. december 2017 rapport til Kommissionen om resultaterne. Kommissionen kan efter behørig hensyntagen til rapporten fra EBA vedtage en delegeret retsakt med henblik på at præcisere følgende:
- a) betingelserne for overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2, 3 og 4
 - b) fortolkningen af "tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter" med henblik på de kompetente myndigheders vurdering, som er omhandlet i det næstsidste afsnit i stk. 2 og i stk. 3
 - c) kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, i forbindelse med hvilke det eksponeringsleverende institut anmoder om anerkendelse af overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2 eller 3.

Artikel 246

Operationelle krav vedrørende førtidsindfrielsesbestemmelser

Når securitiseringen omfatter revolverende eksponeringer og bestemmelser om førtidsindfrielse eller lignende, betragtes væsentlig kreditrisiko kun som overført af det eksponeringsleverende institut, hvis kravene i artikel 244 og 245 er opfyldt, og førtidsindfrielsesbestemmelsen, når den er udløst, ikke bevirker, at:

- a) instituttets foranstillede eller sidestillede krav på de underliggende eksponeringer underordnes de øvrige investorers fordringer
- b) instituttets krav på de underliggende eksponeringer ikke underordnes yderligere i forhold til andre parters fordringer
- c) instituttets eksponering mod tab i tilknytning til de underliggende revolverende eksponeringer på anden måde øges.

AFDELING 3

BEREGNING AF DEN RISIKOVÆGTEDE EKSPONERING

UNDERAFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 247

Beregning af den risikovægtede eksponering

- (1) Hvis et eksponeringsleverende institut har overført væsentlig kreditrisiko i forbindelse med securitiseringens underliggende eksponeringer i overensstemmelse med betingelserne i afdeling 2, må dette institut:

- a) i tilfælde af traditionelle securitiseringer udelukke de underliggende eksponeringer fra sin beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab
 - b) i tilfælde af syntetiske securitiseringer beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med artikel 251 og 252.
- (2) Hvis det eksponeringsleverende institut har besluttet at anvende stk. 1, skal det beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer som fastsat i dette kapitel vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen.
- Hvis det eksponeringsleverende institut ikke har overført væsentlig kreditrisiko eller har besluttet ikke at anvende stk. 1, medtager det fortsat de underliggende eksponeringer i beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer, som om de ikke var securitiseret.
- (3) Foreligger der en eksponering for positioner i forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen for hver enkelt tranche anses som en separat securitiseringsposition. Udbyderne af kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner anses for at besidde positioner i securitiseringen. Securitiseringspositioner indbefatter eksponeringer for en securitisering hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter, som instituttet har indgået som led i transaktionen.
- (4) Medmindre securitiseringspositioner fratrækkes i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), skal den risikovægtede værdi af eksponeringen medregnes i instituttets sum af risikovægtede værdier af eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3.
- (5) Den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition beregnes ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i artikel 248 med den samlede relevante risikovægt.
- (6) Den samlede risikovægt beregnes som summen af risikovægtningen i dette kapitel og eventuelt supplerende risikovægt i overensstemmelse med artikel 270, litra a).

Artikel 248
Eksponeringsværdi

- (1) Eksponeringsværdien for securitiseringspositioner beregnes som følger:
- a) eksponeringsværdien for en balanceført securitiseringsposition er dens regnskabsmæssige værdi efter justeringer af securitiseringspositionen for den relevante kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110
 - b) eksponeringsværdien for en ikkebalanceført securitiseringsposition er dens nominelle værdi, fratrukket eventuelle kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110, ganget med den relevante konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor er 100 %, medmindre andet angives
 - c) eksponeringsværdien for en modpartskreditrisiko for en securitiseringsposition, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som er anført i bilag II, fastlægges i overensstemmelse med kapitel 6.

- (2) Når et institut har to eller flere overlappende positioner i en securitisering, skal det ved beregning af den risikovægtede eksponering kun medtage en af positionerne.

Når positioner overlapper hinanden delvist, kan instituttet splitte positionen op i to dele og kun anerkende overlapningen i forhold til den ene del i overensstemmelse med første afsnit. Alternativt kan instituttet behandle positionerne, som om de overlapper hinanden helt, ved med henblik på kapitalberegningen at udvide den position, der giver den højeste risikovægtede værdi af eksponeringen.

Instituttet kan også anerkende en overlapning mellem det specifikke kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalgrundlagskrav for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, under forudsætning af at instituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalgrundlagskravene for de pågældende positioner.

I forbindelse med dette stykke anses to positioner for at overlape hinanden, når de udligner hinanden på en sådan måde, at instituttet kan udelukke tab, som skyldes den ene position, ved at opfylde de forpligtelser, der kræves i forbindelse med den anden position.

- (3) Når artikel 270c finder anvendelse på positioner i ABCP'er, kan instituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af den risikovægtede eksponering for ABCP'en, hvis likviditetsfaciliteten dækker 100 % af ABCP'en udstedt af programmet, og likviditetsfaciliteten er sidestillet med ABCP'en, så de udgør en overlappende position. Instituttet skal underrette de kompetente myndigheder, hvis det har brugt bestemmelserne i dette stykke. Instituttet kan med henblik på at fastlægge dækningen på 100 % i dette stykke tage hensyn til andre likviditetsfaciliteter i ABCP-programmet, forudsat at de udgør en overlappende position sammen med ABCP'en.

Artikel 249

Anerkendelse af kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner

- (1) Institutter kan anerkende finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner, forudsat at kravene vedrørende kreditrisikoreduktion i dette kapitel og i kapitel 4 overholdes.
- (2) Som anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning anses kun finansielle sikkerheder, der i henhold til kapitel 4 kan anerkendes ved beregning af den risikovægtede eksponering efter kapitel 2, og anerkendelsen af kreditrisikoreduktion er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

Som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning anses kun dem, der kan anerkendes i henhold til kapitel 4, og anerkendelsen af kreditrisikoreduktion er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

- (3) Uanset stk. 2 skal anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra a)-h), være tildelt en kreditvurdering af et anerkendt ECAI, som er kreditkvalitetstrin 2 eller derover på det tidspunkt, da kreditrisikoafdækningen først blev anerkendt, og derefter kreditkvalitetstrin 3 eller derover. Kravene i dette afsnit finder ikke anvendelse på kvalificerende centrale modparter.

Institutter, som har tilladelse til at anvende IRB-metoden i forbindelse med direkte eksponering for udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan vurdere anerkendelse i henhold til første afsnit på grundlag af overensstemmelsen mellem PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og den PD, der er forbundet med de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i artikel 136.

- (4) Uanset stk. 2 er SSPE'er anerkendte udbydere, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
- a) SSPE'ernes egne aktiver er anerkendte finansielle sikkerheder i overensstemmelse med kapitel 4
 - b) de aktiver, der er omhandlet i litra a), er ikke omfattet af fordringer eller eventualfordringer, som er foranstillede i forhold til eller ligestillede med fordringen eller eventualfordringen i det institut, som modtager ufinansieret kreditrisikoafdækning, og
 - c) alle kravene til anerkendelse af finansielle sikkerheder i kapitel 4 er opfyldt.
- (5) Ved anvendelsen af dette stykke begrænses afdækningsbeløbet justeret for eventuelt manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med kapitel 4 (GA) til disse aktivers volatilitetsjusterede markedsværdi, og risikovægten for eksponeringer for udbyderen som angivet i standardmetoden (g) fastsættes som den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på disse aktiver som finansielle sikkerheder i henhold til standardmetoden.
- (6) Hvis en securitiseringsposition er omfattet af fuld kreditrisikoafdækning, skal følgende krav opfyldes:
- a) det institut, der yder kreditrisikoafdækning, beregner den risikovægtede eksponering for den securitiseringsposition, der er omfattet af kreditrisikoafdækning, i overensstemmelse med underafdeling 3, som om det besad den pågældende position direkte
 - b) det institut, der køber risikoafdækning, beregner den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med kapitel 4.
- (7) Ved delvis kreditrisikoafdækning skal følgende krav opfyldes:
- a) det institut, der yder kreditrisikoafdækning, behandler den del af den position, som er omfattet af kreditrisikoafdækning, som en securitiseringsposition og beregner den risikovægtede eksponering, som om det besad den pågældende position direkte, i overensstemmelse med underafdeling 3, jf. dog stk. 8 og 9
 - b) det institut, der køber kreditrisikoafdækning, beregner den risikovægtede eksponering for den afdækkede position, der er omhandlet i litra a), i overensstemmelse med kapitel 4. Institutet behandler den del af securitiseringspositionen, som ikke er omfattet af kreditrisikoafdækning, som en separat securitiseringsposition, og beregner den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med underafdeling 3, jf. dog stk. 8. og 9
- (8) Institutter, som anvender den interne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-IRBA) eller standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA) i underafdeling 3, fastsætter attachment point (A) og detachment point (D) særskilt for hver af de positioner, som fremkommer i henhold til stk. 7, som om de blev udstedt som særskilte securitiseringspositioner ved transaktionens indgåelse. Værdien af

henholdsvis K_{IRB} og K_{SA} beregnes under hensyntagen til securitiseringens oprindelige pulje af underliggende eksponeringer.

- (9) Institutter, som anvender den eksterne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-ERBA) i underafdeling 3, beregner den risikovægtede eksponering for de positioner, der fremkommer i henhold til stk. 7, som følger:
- a) hvis den afledte position er foranstillet, tildeles den risikovægten for den oprindelige securitiseringsposition
 - b) hvis den afledte position er efterstillet, kan den tildeles en afledt rating i henhold til artikel 261, stk. 7. Hvis en rating ikke kan afledes, anvender instituttet den største af følgende to risikovægte:
 - i) risikovægten, der fremkommer ved anvendelse af SEC-SA i henhold til stk. 8 og underafdeling 3, eller
 - ii) risikovægten for den oprindelige securitiseringsposition efter SEC-ERBA.

Artikel 250
Implicit støtte

- (1) Et eksponeringsleverende institut, der har overført væsentlig kreditrisiko i forbindelse med securitiseringens underliggende eksponeringer i overensstemmelse med afdeling 2, og et organiserende institut må ikke med henblik på at reducere investorernes potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser.
- (2) En transaktion anses med henblik på stk. 1 ikke for at udgøre støtte, hvis den indgår behørigt i vurderingen af væsentlig risikooverførsel, og begge parter har gennemført transaktionen i egen interesse på fri og uafhængig basis. Instituttet skal derfor med henblik herpå foretage en fuldstændig kreditvurdering af transaktionen og som minimum tage højde for følgende:
 - a) genkøbsprisen
 - b) instituttets kapital og likviditet før og efter genkøb
 - c) udviklingen i de underliggende eksponeringer
 - d) udviklingen i de securitiserede positioner
 - e) virkningen af støtte på det eksponeringsleverende instituts forventede tab i forhold til investorer.
- (3) Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut underretter den kompetente myndighed om eventuelle transaktioner, der er gennemført i forbindelse med securitiseringen i overensstemmelse med stk. 2.
- (4) EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der med henblik på denne artikel svarer til uafhængig basis, og hvornår en transaktion ikke er struktureret til at yde støtte.
- (5) Opfylder et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke stk. 1 for så vidt angår en securitisering, skal instituttet ved beregning af den risikovægtede eksponering medtage alle den pågældende securitiseringens underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, og oplyse:

- a) at det har ydet støtte til securitiseringen i strid med stk. 1, og
- b) virkningen af den ydede støtte i forhold til kapitalgrundlagskravet.

Artikel 251

Det eksponeringsleverende instituts beregning af risikovægtede eksponeringer, der er securitiseret i en syntetisk securitisering

- (1) Ved beregning af den risikovægtede eksponering for de underliggende eksponeringer skal det eksponeringsleverende institut for en syntetisk securitisering anvende de beregningsmetoder, som beskrives i denne afdeling, og ikke de i kapitel 2 beskrevne. For institutter, der beregner den risikovægtede eksponering og størrelsen af de forventede tab i henhold til kapitel 3, er det forventede tab på sådanne eksponeringer nul.
- (2) De krav, der er omhandlet i stk. 1, anvendes på hele puljen af eksponeringer, der sikrer securitiseringen. Under forbehold af artikel 252 beregner det eksponeringsleverende institut den risikovægtede eksponering for alle trancher i securitiseringen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling, herunder de positioner, for hvilke instituttet anerkender kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 249. Den risikovægt, der skal anvendes på positioner, der er omfattet af kreditrisikoreduktion, kan ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 252

Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitiseringer

I forbindelse med beregningen af den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med artikel 251 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem den kreditrisikoafdækning, med hvilken risikooverførslen foretages, og de underliggende eksponeringer beregnes som følger:

- a) Som løbetid for de underliggende eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4.
- b) Et eksponeringsleverende institut skal ved beregningen af den risikovægtede eksponering for securitiseringspositioner, der i overensstemmelse med denne afdeling tildeles en risikovægt på 1 250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre positioner anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i kapitel 4, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{ASS} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

hvor:

RW^*	=	den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a)
RW_{ASS}	=	den risikovægtede eksponering for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet pro rata
RW_{SP}	=	den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til artikel 251, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch

T	=	løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år
t	=	løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år
t*	=	0,25.

Artikel 253

Reduktion af risikovægtede eksponeringer

- (1) I forbindelse med en securitiseringsposition, hvor der i overensstemmelse med denne afdeling tildeles en risikovægt på 1 250 %, kan institutterne i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af risikovægtede eksponeringer fratrage eksponeringsværdien for en sådan position fra deres egentlige kernekapital. I denne forbindelse kan beregningen af eksponeringsværdien afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning i overensstemmelse med artikel 249.
- (2) Hvis et eksponeringsleverende institut benytter sig af alternativet i stk. 1, kan det fratrage det beløb, der fratragtes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), fra det beløb, der er specificeret i artikel 268 som det maksimale kapitalgrundlagskrav, som ville blive beregnet for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede.

UNDERAFDELING 2

HIERARKI AF METODER OG FÆLLES PARAMETRE

Artikel 254

Hierarki af metoder

- (1) Institutterne skal anvende en af de metoder, der er omhandlet i underafdeling 3, til at beregne den risikovægtede eksponering i forhold til alle deres positioner i en securitisering.
- (2) De metoder, der er omhandlet i underafdeling 3, anvendes i overensstemmelse med følgende hierarki:
 - a) Institutterne anvender den interne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-IRBA), hvis betingelserne i artikel 258 er opfyldt.
 - b) Hvis SEC-IRBA ikke kan anvendes, anvender institutterne den eksterne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-ERBA) for en ratet position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating i henhold til artikel 261 og 262.
 - c) Hvis SEC-ERBA ikke kan anvendes, anvender institutterne standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA) i henhold til artikel 263 og 264.
- (3) Uanset stk. 2, litra b), kan institutterne anvende SEC-SA i stedet for SEC-ERBA i forbindelse med alle positioner i en securitisering, hvor den risikovægtede eksponering, der fremkommer ved anvendelse af SEC-ERBA, ikke svarer til den kreditrisiko, der er indbygget i securitiseringsens underliggende eksponeringer. Hvis et institut har besluttet at anvende SEC-SA i henhold til dette stykke, underretter det omgående den kompetente myndighed herom. Hvis et institut har anvendt SEC-SA i

henhold til dette stykke, kan den kompetente myndighed kræve, at instituttet anvender en anden metode.

- (4) Uanset stk. 2 kan institutter anvende den interne vurderingsmetode (IAA) til at beregne den risikovægtede eksponering i forhold til en ikke-ratet position i et ABCP-program i henhold til artikel 266, hvis betingelserne i artikel 265 er opfyldt.
- (5) For en position i en resecuritisering anvender institutterne SEC-SA i henhold til artikel 263 med de ændringer, der er omhandlet i artikel 269.
- (6) I alle andre tilfælde skal securitiseringspositioner tildeles en risikovægt på 1 250 %.
- (7) De kompetente myndigheder informerer EBA om eventuelle underretninger og beslutninger i henhold til stk. 3. EBA overvåger de forskellige former for praksis i forbindelse med stk. 3 og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 255

Fastsættelse af K_{IRB} og KSA

- (1) Hvis institutter anvender SEC-IRBA som omhandlet i underafdeling 3, skal de beregne K_{IRB} i overensstemmelse med stk. 2-5.
- (2) Institutter fastsætter K_{IRB} ved at gange den risikovægtede eksponering, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 3 for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiseret, med den relevante kapitalprocent i henhold til kapitel 1 divideret med værdien af de underliggende eksponeringer. K_{IRB} udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et.
- (3) Med henblik på beregning af K_{IRB} omfatter den risikovægtede eksponering, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 3 for de underliggende eksponeringer:
 - a) størrelsen af de forventede tab i tilknytning til alle securitiseringens underliggende eksponeringer, herunder misligholdte underliggende eksponeringer, som fortsat udgør en del af puljen i henhold til kapitel 3, og
 - b) størrelsen af de uventede tab i tilknytning til alle de underliggende eksponeringer, herunder misligholdte underliggende eksponeringer i puljen i henhold til kapitel 3.
- (4) Institutter kan beregne K_{IRB} for securitiseringens underliggende eksponeringer i henhold til bestemmelserne i kapitel 3 om beregning af kapitalkrav for erhvervede fordringer. Med henblik herpå behandles detaileksponeringer som erhvervede detailfordringer og ikke-detaileksponeringer som erhvervede erhvervsfordringer.
- (5) Institutter beregner K_{IRB} særskilt for udvandringsrisiko vedrørende securitiseringens underliggende eksponeringer, når udvandringsrisikoen er væsentlig for sådanne eksponeringer.

Når tab som følge af udvandrings- og kreditrisici behandles samlet i securitiseringen, kombinerer institutterne med henblik på underafdeling 3 K_{IRB} for henholdsvis udvandrings- og kreditrisiko i en fælles K_{IRB} . En fælles reservefond eller overkollateralisering til dækning af tab enten som følge af kredit- eller udvandringsrisiko kan betragtes som en indikator for, at disse risici behandles samlet.

Når udvandrings- og kreditrisici ikke behandles samlet i securitiseringen, ændrer institutterne den behandling, der er omhandlet i det foregående stykke, således at K_{IRB} for henholdsvis udvandrings- og kreditrisiko kombineres på forsigtig vis.

- (6) Når institutter anvender SEC-SA i henhold til underafdeling 3, beregner de K_{SA} ved at gange den risikovægtede eksponering, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 2 for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiseret, med 8 % divideret med værdien af de underliggende eksponeringer. K_{SA} udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et.

I forbindelse med dette stykke beregner institutterne eksponeringsværdien for de underliggende eksponeringer uden modregning af specifikke kreditrisikoreguleringer og yderligere værdjusteringer i henhold til artikel 34 og 110 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget.

- (7) Når en securitiseringsstruktur omfatter brug af en SSPE, behandles alle SSPE'ens eksponeringer i tilknytning til securitiseringen i forbindelse med stk. 1-6 som underliggende eksponeringer. Institutter kan med henblik på beregning af K_{IRB} eller K_{SA} undlade at medregne SSPE'ens eksponeringer i puljen af underliggende eksponeringer, hvis risikoen som følge af SSPE'ens eksponeringer ikke er væsentlig, eller hvis den ikke har indvirkning på instituttets securitiseringsposition, jf. dog ovenstående.

I forbindelse med finansierede syntetiske securitiseringer medtages eventuelle væsentlige indtægter fra credit-linked notes eller andre finansierede forpligtelser, som SSPE'en har udstedt, og som stilles som sikkerhed for tilbagebetaling af securitiseringspositionerne, i beregningen af K_{IRB} eller K_{SA} , hvis kreditrisikoen ved sikkerhedsstillelsen er omfattet af trancheopdelt tabsallokering.

- (8) Med henblik på stk. 5, tredje afsnit, udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for passende metoder til at kombinere K_{IRB} for udvandrings- og kreditrisici, når disse risici ikke behandles samlet i en securitisering.

Artikel 256

Fastsættelse af attachment point (A) og detachment point (D)

- (1) I forbindelse med underafdeling 3 fastsætter institutter attachment point (A) til den tærskelværdi, som udløser allokering af tab i puljen af underliggende eksponeringer til den relevante securitiseringsposition.

Attachment point (A) udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et og svarer til nul eller forholdet mellem den udestående balance i puljen af underliggende eksponeringer for securitiseringen minus den udestående balance i alle trancher, som er foranstillede i forhold til eller sidestillede med den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition, og den udestående balance i alle de underliggende eksponeringer for securitiseringen, afhængigt af hvad der er størst.

- (2) I forbindelse med underafdeling 3 fastsætter institutter detachment point (D) til den tærskelværdi, hvor tab i puljen af underliggende eksponeringer ville medføre tab af hele hovedstolen i den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition.

Detachment point (D) udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et og svarer til nul eller forholdet mellem den udestående balance i puljen af underliggende eksponeringer for securitiseringen minus den udestående balance i alle trancher, som er foranstillede i forhold til den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition, og den udestående balance i alle de underliggende eksponeringer for securitiseringen, afhængigt af hvad der er størst.

- (3) I forbindelse med stk. 1 og 2 behandler institutter overkollateralisering og finansierede reservekonti som trancher og de aktiver, der omfatter sådanne reservekonti, som underliggende eksponeringer.
- (4) I forbindelse med stk. 1 og 2 ser institutter bort fra ufinansierede reservekonti og aktiver, som ikke indebærer kreditforbedring, f.eks. dem, der kun tilvejebringer likviditetsstøtte, valuta- eller renteswaps og konti med kontant sikkerhedsstilling i tilknytning til disse positioner i securitiseringen. I forbindelse med finansierede reservekonti og aktiver, som indebærer kreditforbedring, behandler institutter kun den del af disse konti eller aktiver, der er tabsabsorberende, som securitiseringsspositioner.

Artikel 257

Fastsættelse af trancheløbetid (M_T)

- (1) I forbindelse med underafdeling 3 kan institutter, jf. dog stk. 3, fastsætte trancheløbetid (M_T) enten som:

- a) den vægtede gennemsnitlige løbetid for de beløb, der kontraktmæssigt forfalder til betaling under tranchen, i henhold til følgende formel:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

hvor CF_t angiver alle de beløb (hovedstol, renter og gebyrer), som låntager kontraktmæssigt skal betale i perioden t eller

- b) tranchens endelige ubetingede udløb i henhold til følgende formel:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%,$$

hvor M_L er tranchens endelige ubetingede udløb.

- (2) Uanset stk. 1 anvender institutter kun tranchens endelige ubetingede udløb til at fastsætte tranchens løbetid (M_T) i henhold til stk. 1, litra b), når de beløb, der kontraktmæssigt forfalder til betaling under tranchen, er betingede eller afhængige af den faktiske udvikling i af de underliggende eksponeringer.
- (3) I forbindelse med stk. 1 og 2 er fastsættelsen af trancheløbetid (M_T) i alle tilfælde omfattet en bestemmelse om en bundgrænse på et år og et loft på fem år.
- (4) Når institutter i medfør af kontrakt kan blive udsat for potentielle tab som følge af underliggende eksponeringer, fastsætter instituttet securitiseringsspositionens løbetid ved at tage hensyn til sådanne underliggende eksponeringers længste løbetid. I forbindelse med revolverende eksponeringer anvendes den længste kontraktmæssigt mulige resterende løbetid for eksponeringen, som kan tilføjes i den revolverende periode.

UNDERAFDELING 3

METODER TIL BEREGNING AF RISIKOVÆGTET EKSPONERING

Artikel 258

Betingelser for anvendelse af den interne ratingbaserede metode (SEC-IRBA)

- (1) Institutter anvender SEC-IRBA til at beregne den risikovægtede eksponering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) positionen har sikkerhed i en IRB-pulje eller en blandet pulje, forudsat at instituttet i sidstnævnte tilfælde kan beregne K_{IRB} i henhold til afdeling 3 på som minimum 95 % af den underliggende risikovægtede eksponering
 - b) der er tilstrækkelige offentligt tilgængelige oplysninger om securitiseringens underliggende eksponeringer til, at instituttet kan beregne K_{IRB} , og
 - c) instituttet er ikke udelukket fra at anvende SEC-IRBA i forbindelse med en specifik securitiseringsposition i henhold til stk. 2.
- (2) De kompetente myndigheder kan fra sag til sag udelukke anvendelse af SEC-IRBA, når securitiseringer har yderst komplekse eller risikobetonede karakteristika. Med henblik herpå kan følgende betragtes som yderst komplekse eller risikobetonede karakteristika:
 - a) kreditforbedring, som kan udhules af andre årsager end porteføljetab, der fremkommer ved manglende betaling af hovedstol eller renter
 - b) puljer af underliggende eksponeringer med en høj grad af intern korrelation som følge af koncentrerede eksponeringer mod enkeltstående sektorer eller geografiske områder
 - c) transaktioner, hvor tilbagebetaling af securitiseringspositioner i høj grad afhænger af risikofaktorer, som ikke er afspejlet i K_{IRB} , eller
 - d) yderst komplekse tabsallokeringer mellem trancher.

Artikel 259

Beregning af risikovægtet eksponering efter SEC-IRBA

- (1) Efter SEC-IRBA beregnes den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt fastsat som følger og i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{når } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{når } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{når } A < K_{IRB} < D$$

hvor:

K_{IRB} er kapitalkravet for puljen af underliggende eksponeringer som defineret i artikel 255

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

hvor:

$$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

hvor:

$$p = \max [0,3; (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*MT)]$$

hvor:

N er det faktiske antal eksponeringer i puljen af underliggende eksponeringer beregnet i henhold til stk. 4

LGD er det eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for puljen af underliggende eksponeringer beregnet i henhold til stk. 5

MT er tranchens løbetid som fastsat i henhold til artikel 257

parametrene A, B, C, D og E fastsættes i henhold til følgende opslagstabel:

		A	B	C	D	E
Engros	Foranstillet , granuleret (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Foranstillet , ikke-granuleret (N ≥ 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Ikke-foranstillet , granuleret (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Ikke-foranstillet , ikke-granuleret (N ≥ 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Detail	Foranstillet	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Ikke-foranstillet	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Hvis den underliggende IRB-pulje både omfatter detail- og ikke-detaileksponeringer, opdeles puljen i en detail- og en ikke-detailunderpulje, og for hver underpulje estimeres der et særskilt p-parameter (og de tilsvarende input-parametre N, K_{IRB} og LGD). Derefter beregnes der et vægtet gennemsnitligt p-parameter for transaktionen på basis af p-parametrene for hver underpulje og den nominelle størrelse af eksponeringerne i hver underpulje.
- (3) Når institutter anvender SEC-IRBA i forbindelse med en blandet pulje, baseres beregningen af p-parameteret udelukkende på de underliggende eksponeringer, som er omfattet af IRB-metoden. Der ses i denne forbindelse bort fra de underliggende eksponeringer, som er omfattet af standardmetoden.

- (4) Det faktiske antal eksponeringer (N) beregnes som følger:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i svarer til den eksponering givet misligholdelse, der er knyttet til instrument nr. i i puljen.

Flere eksponeringer mod den samme låntager konsolideres og behandles som en enkelt eksponering.

- (5) Det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LDG beregnes som følger:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor LGD_i svarer til det gennemsnitlige LGD i tilknytning til alle eksponeringer mod låntager nr. i.

Hvor kredit- og udvandringsrisici for erhvervede fordringer håndteres i aggregeret form inden for en securitisering, beregnes LGD-inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 100 % af LGD for udvandringsrisiko. Risikovægtene skal være de separate IRB-kapitalgrundlagskrav i relation til henholdsvis kreditrisikoen og udvandringsrisikoen. I den forbindelse kan en fælles reservefond eller [overkollateralisering] til dækning af tab enten som følge af kredit- eller misligholdelsesrisici betragtes som en indikator for, at disse risici håndteres i aggregeret form.

- (6) Når den største underliggende eksponerings andel af puljen (C_1) ikke svarer til mere end 3 %, kan institutter anvende følgende forenklede metode til at beregne N og de eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD'er:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$LGD = 0,50$

hvor

C_m angiver andelen af puljen svarende til summen af de største m eksponeringer (f.eks. svarer en andel på 15 % til en værdi på 0,15), og

m fastsættes af instituttet.

Hvis kun C_1 er tilgængelig og ikke er mere end 0,03, kan instituttet fastsætte LGD som 0,50 og N som $1/C_1$.

- (7) Når positionen har sikkerhed i en blandet pulje og instituttet kan beregne K_{IRB} på som minimum 95 % af størrelsen af de underliggende eksponeringer i henhold til artikel 258, stk. 1, litra a), beregner instituttet kapitalgrundlagskravet for den underliggende pulje af eksponeringer som følger:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

hvor

d er den procent af størrelsen af de underliggende eksponeringer, for hvilken banken kan beregne K_{IRB} i forhold til størrelsen af alle underliggende eksponeringer, og K_{IRB} og K_{SA} er som defineret i artikel 255.

- (8) Når institutter har en securitiseringsposition i form af et derivat, kan de tildele derivatet en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

I forbindelse med første afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 260

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-IRBA

Efter SEC-IRBA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 259, dog med følgende ændringer:

bundgrænse for risikovægt for foranstillede securitiseringspositioner = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

Artikel 261

Beregning af risikovægtet eksponering efter den eksterne ratingbaserede metode (SEC-ERBA)

- (1) Efter SEC-ERBA beregnes den risikovægtede eksponering i en securitiseringsposition ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt i henhold til denne artikel.
- (2) Ved eksponeringer med kortsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en kortsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til stk. 7, finder følgende risikovægte anvendelse:

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	<i>Alle andre ratings</i>
Risikovægt	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- (3) Ved eksponeringer med langsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en langsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til stk. 7, finder risikovægtene i tabel 2 anvendelse, behørigt justeret for trancheløbetid (MT) i henhold til artikel 257 og stk. 4 og ved ikke-foranstillede trancher for tranchetykkelse i henhold til stk. 5:

Tabel 2

Kreditkvalitetst rin	Foranstillet tranche		Ikke-foranstillet (tynd) tranche	
	<i>Trancheløbetid (M_T)</i>		<i>Trancheløbetid (M_T)</i>	
	<i>1 år</i>	<i>5 år</i>	<i>1 år</i>	<i>5 år</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1050 %	1050 %
16	380 %	420 %	1130 %	1130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- (4) Institutter fastsætter risikovægten for trancher med en løbetid på mellem et og fem år ved brug af linear interpolation mellem risikovægtene for en løbetid på henholdsvis et og fem år i henhold til tabel 2.
- (5) Institutter fastsætter tranchetykkelse ved at beregne risikovægten for ikke-foranstillede trancher som følger:
- $$RW = [RW \text{ efter justering for løbetid i henhold til stk. 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$
- hvor
- T = tranchens tykkelse udtrykt som D – A
- hvor
- D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256
- A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256.
- (6) Den risikovægt, der fremkommer for ikke-foranstillede trancher ved anvendelse af stk. 3-5, er omfattet af en bundgrænse på 15 %. Endvidere må risikovægten ikke være mindre end den risikovægt, der svarer til en hypotetisk foranstillet tranche i den samme securitisering med den samme kreditvurdering og løbetid.
- (7) Med henblik på brug af afledte ratings skal et institut ved en ikke-rateret position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede referencepositioner, som opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) referencepositionen skal i alle henseender være sidestillet med den ikke-ratede securitiseringsposition eller i mangel af en sidestillet position med den referenceposition, der er umiddelbart efterstillet den ikke-ratede position
- b) referencepositionen er ikke omfattet af eventuelle tredjepartsgarantier eller andre former for kreditforbedring, som ikke er tilgængelige for den ikke-ratede position
- c) referencepositionens løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikke-ratede position
- d) alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen af referencepositionen.

Artikel 262

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-ERBA

- (1) Efter SEC-ERBA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 261, jf. dog ændringerne i denne artikel.
- (2) Ved eksponeringer med kortsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en kortsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til artikel 261, stk. 7, finder følgende risikovægte anvendelse:

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	Alle andre ratings
Risikovægt	10 %	35 %	70 %	1 250 %

- (3) Ved eksponeringer med langsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en langsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til artikel 261, stk. 7, fastsættes risikovægtene i henhold til tabel 4, justeret for trancheløbetid (MT) i henhold til artikel 257 og artikel 261, stk. 4, og ved ikke-foranstillede trancher for tranchetykkelse i henhold til artikel 261, stk. 5:

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	Foranstillet tranche		Ikke-foranstillet (tynd) tranche	
	Trancheløbetid (M_T)		Trancheløbetid (M_T)	
	1 år	5 år	1 år	5 år
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikel 263

Beregning af risikovægtet eksponering efter standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA)

- (1) Efter SEC-SA beregnes den risikovægtede eksponering for en securitisering ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt fastsat som følger og i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på 15 %:

$$RW = 1\,250\%$$

når $D \leq K_A$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$$

når $A \geq K_A$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right]$$

når $A < K_A < D$

hvor:

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256

K_A er et parameter beregnet i henhold til stk. 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

hvor:

$$a = -(1 / (p * K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ for en securitiseringseksponeering, som ikke er en resecuritiseringseksponeering.

(2) I forbindelse med stk. 1 beregnes K_A som følger:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

hvor:

K_{SA} er kapitalkravet for den underliggende pulje som defineret i artikel 255

W = forholdet mellem summen af den nominelle værdi af misligholdte underliggende eksponeeringer og den nominelle værdi af alle underliggende eksponeeringer. I denne forbindelse forstås ved misligholdt eksponeering en underliggende eksponeering, som enten: i) er forfalden med 90 dage eller derover, ii) er omfattet af konkurs- eller insolvensbehandling, iii) er omfattet af tvangsrealisation eller tilsvarende procedurer eller iv) er misligholdt i henhold til dokumentationen vedrørende securitiseringen.

Når institutter for 5 % af de underliggende eksponeeringer i puljen eller derunder ikke har kendskab til status med hensyn til overtrædelse af kontraktvilkår, kan de anvende SEC-SA, dog med følgende justering i beregningen af K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Når institutter for over 5 % af de underliggende eksponeeringer i puljen ikke har kendskab til status med hensyn til overtrædelse af kontraktvilkår, skal positionen inden for securitiseringen risikovægtes med 1 250 %.

(3) Når institutter har en securitiseringsposition i form af et derivat, kan de tildele derivatet en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

I forbindelse med dette afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 264

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-SA

Efter SEC-SA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 263, dog med følgende ændringer:

bundgrænse for risikovægt for foranstillede securitiseringspositioner = 10 %

$$p = 0,5$$

Artikel 265

Den interne vurderingsmetode (IAA) - anvendelsesområde og operationelle krav

- (1) Institutter kan beregne den risikovægtede eksponering for ikke ratede positioner i ABCP-programmer efter IAA i henhold til artikel 266, hvis de er meddelt tilladelse af de kompetente myndigheder i henhold til stk. 2.
- (2) De kompetente myndigheder kan meddele institutter tilladelse til at anvende IAA inden for et klart afgrænset område, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Alle positioner i gælds brevet, der udstedes under ABCP-programmet, er ratede positioner.
 - b) Den interne vurdering af positionens kreditkvalitet afspejler den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere ECAI'er i forbindelse med rating af securitiseringspositioner eller underliggende eksponeringer af den samme type.
 - c) Instituttets interne vurderingsprocedure er mindst lige så konservativ som de offentligt tilgængelige vurderinger foretaget af de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gælds brev, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet, navnlig med hensyn til stressfaktorer og andre relevante kvantitative elementer.
 - d) Instituttets interne vurderingsmetode tager hensyn til alle relevante offentligt tilgængelige ratingmetoder anvendt af ECAI'er, som vurderer ABCP-programmets gælds brev, og omfatter ratingklasser, som svarer til de kreditvurderinger, der er foretaget af ECAI'er. Instituttet skal internt registrere en redegørelse for, hvordan kravene i dette litra er opfyldt, og opdatere en sådan redegørelse regelmæssigt.
 - e) Instituttet anvender den interne vurderingsmetode med henblik på intern risikostyring, herunder i forbindelse med procedurerne for beslutningstagning, information af ledelsen samt allokering af intern kapital.
 - f) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller instituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring gennemgår regelmæssigt den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af den kreditkvalitet, der tildeles instituttets eksponeringer i et ABCP-program.
 - g) Instituttet registrerer resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og foretager eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for eksponeringerne rutinemæssigt adskiller sig fra de i henhold til de interne ratings beregnede.
 - h) ABCP-programmet omfatter bevillingsstandarder og standarder for passivforvaltning i form af retningslinjer til programadministratoren, der som minimum vedrører:
 - i) kriterierne for godkendelse af aktiver, jf. dog litra i)
 - ii) eksponeringernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og kreditforbedringer
 - iii) fordelingen af tab mellem securitiseringspositionerne i ABCP-programmet

- iv) den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne.
 - i) ABCP-programmets kriterier for godkendelse af aktiver skal som minimum:
 - i) udelukke anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt
 - ii) begrænse uforholdsmæssig koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder
 - iii) begrænse restløbetiden af de aktiver, der kan anskaffes.
 - j) Der foretages en analyse af kreditrisiko- og forretningsprofilen for sælgeren af aktivet, der som minimum omfatter en vurdering af sælgerens:
 - i) hidtidige og forventede økonomiske resultater
 - ii) den nuværende markedsposition og forventet fremtidig konkurrenceevne
 - iii) gearing, pengestrømme, rentedækning og risikoring
 - iv) bevillingsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.
 - k) ABCP-programmet omfatter inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til administrationselskabets operationelle muligheder og kreditværdighed, og har elementer, som begrænser risici i forbindelse med sælgers og administrationselskabets resultater. Med henblik på dette litra kan risici i forbindelse med resultater begrænses med udløsende værdier baseret på sælgers eller administrationselskabets aktuelle kreditkvalitet for at udelukke sammenblanding af midler i tilfælde af sælgers eller administrationselskabets misligholdelse.
 - l) Ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som kan erhverves i forbindelse med ABCP-programmet, tages der hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandringsrisikoen.
 - m) Hvis omfanget af den kreditforbedring, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, og udvandringsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af aktiver, omfatter ABCP-programmet en separat reserve til udvandringsrisikoen.
 - n) Omfanget af det krævede niveau for kreditforbedring i ABCP-programmet beregnes under hensyntagen til adskillige års historiske oplysninger, herunder tab, forfaldne beløb, udvandringer samt omsætningstakten for fordringerne.
 - o) ABCP-programmet omfatter strukturelle elementer ved anskaffelse af eksponeringer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje. Sådanne elementer kan omfatte udløsende værdier for nedtrapning, der specifikt vedrører en pulje af eksponeringer.
 - p) Instituttet evaluerer den underliggende aktivpuljes karakteristika, f.eks. dens vægtede gennemsnitskreditvurdering, og identificerer eventuel koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder og aktivpuljens diversifikation.
- (3) Hvis instituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, litra f), skal disse afdelinger

være uafhængige af de interne afdelinger i instituttet, som beskæftiger sig med ABCP-programmet, samt af kunderelationer.

- (4) Institutter, som har fået tilladelse til at anvende IAA, må ikke vende tilbage til at benytte andre metoder for positioner, som henhører under anvendelsesområdet for IAA, medmindre samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttet har god grund til at gøre det.
 - b) Instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 266

Beregning af risikovægte eksponering efter IAA

- (1) Efter IAA skal instituttet placere den ikke-ratede position i ABCP i en af de ratingklasser, der beskrives i artikel 265, stk. 2, litra d), på grundlag af sin interne vurdering. Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i artikel 265, stk. 2, litra d).
- (2) Den i henhold til stk. 1 afledte rating skal mindst svare til "investment grade" eller bedre på det tidspunkt, hvor den først tildeles, og skal anses for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et ECAI i forbindelse med beregningen af den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 261 eller artikel 262.

UNDERAFDELING 4

LOFTER FOR SECURITISERINGSPOSITIONER

Artikel 267

Maksimumsrisikovægte for foranstillede securitiseringspositioner: Gennemsigtighedsmetoden

- (1) Institutter, som til enhver tid har kendskab til de underliggende eksponeringers sammensætning, kan tildele den foranstillede securitiseringsposition en maksimumsrisikovægt svarende til den vægtede gennemsnitsrisikovægt, som ville finde anvendelse på de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret.
- (2) I forbindelse med puljer af underliggende eksponeringer, hvor instituttet udelukkende anvender standardmetoden eller IRB-metoden, svarer maksimumsrisikovægten til den eksponeringsvægtede gennemsnitsrisikovægt, som ville finde anvendelse på de underliggende eksponeringer i henholdsvis kapitel 2 eller 3, hvis de ikke var securitiseret.

I forbindelse med blandede puljer beregnes maksimumsrisikovægten som følger:

- a) hvis instituttet anvender SEC-IRBA, tildeles den del af den underliggende pulje, der er omfattet af standardmetoden, og den del af den underliggende pulje, der er omfattet af IRB, hver især den tilsvarende risikovægt for henholdsvis standardmetoden og IRB
- b) hvis instituttet anvender SEC-SA eller SEC-ERBA, svarer maksimumsrisikovægten for foranstillede securitiseringspositioner til den vægtede gennemsnitsrisikovægt, der finder anvendelse efter standardmetoden, for de underliggende eksponeringer.

- (3) Med henblik på denne artikel omfatter den risikovægt, som ville finde anvendelse i forbindelse med IRB-metoden i henhold til kapitel 3, det forventede tab i forhold til eksponering givet misligholdelse af de underliggende eksponeringer ganget med 12,5.
- (4) Hvis den maksimumsrisikovægt, der beregnes i henhold til stk. 1, bliver lavere end de bundgrænser for risikovægt, der er omhandlet i artikel 259-264, anvendes førstnævnte i stedet.

Artikel 268

Maksimumskapitalkrav

- (1) Et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut og andre institutter, som anvender SEC-IRBA, og et eksponeringsleverende institut og et organiserende institut, som anvender SEC-ERBA eller SEC-SA, kan anvende et maksimumskapitalkrav for den securitiseringsposition, der besiddes, svarende til de kapitalkrav, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 2 eller 3 for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter kapitalkravet i forbindelse med IRB værdien af de forventede tab i tilknytning til de eksponeringer, der er beregnet i henhold til kapitel 3, og værdien af uventede tab ganget med en faktor på 1,06.
- (2) I forbindelse med blandede puljer fastsættes maksimumskapitalkravet ved at beregne det eksponeringsvægtede gennemsnit af kapitalkravet for den del af de underliggende eksponeringer, der er omfattet af IRB, og den del af de underliggende eksponeringer, der er omfattet af standardmetoden, i henhold til stk. 1.
- (3) Maksimumskapitalkravet fremkommer ved at gange det beløb, der beregnes i henhold til stk. 1 eller 2, med faktor P, der beregnes som følger:
 - a) faktor P svarer for institutter, som besidder en eller flere securitiseringspositioner i en enkelt tranche, til forholdet mellem den nominelle værdi af de securitiseringspositioner, som instituttet besidder i den givne tranche, og tranchens nominelle værdi
 - b) faktor P svarer for institutter, som besidder securitiseringspositioner i forskellige trancher, til den maksimale interesseandel på tværs af trancher. I den forbindelse beregnes interesseandelen for hver af de forskellige trancher som omhandlet i litra a)
- (4) Ved beregning af maksimumskapitalkravet for en securitiseringsposition i henhold til denne artikel trækkes hele værdien af eventuel gevinst ved salg og kreditforbedrende interest-only strips, der fremkommer ved securitiseringstransaktionen, fra de egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

UNDERAFDELING 5

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 269

Resecuritiseringer

- (1) I forbindelse med positioner i en rescuritisering skal institutter anvende SEC-SA i henhold til artikel 263, med følgende ændringer:

- a) $W = 0$ for enhver eksponering mod en securitiseringsstranche i den underliggende pulje af eksponeringer
 - b) $p = 1,5$
 - c) den risikovægt, der fremkommer, er omfattet af en bundgrænse på 100 %.
- (2) K_{SA} for de underliggende securitiseringseksponeringer beregnes i henhold til underafdeling 2.
 - (3) Maksimumskapitalkravene i underafdeling 4 finder ikke anvendelse på resecuritiseringspositioner.
 - (4) Når puljen af underliggende eksponeringer består af en blanding af securitiseringsstrancher og andre typer aktiver, fastsættes K_A -parameteret som det nominelle eksponeringsvægtede gennemsnit af K_A beregnet særskilt for hver enkelt undergruppe af eksponeringer.

Artikel 270

Foranstillede positioner i SMV-securitiseringer

Et eksponeringsleverende institut kan beregne den risikovægtede eksponering i forbindelse med en securitiseringsposition i henhold til artikel 260, 262 eller 264, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Securitiseringen opfylder kravene i artikel 6, stk. 2, i [Securitisations Regulation], bortset fra litra a) i nævnte stykke.
- b) Positionen betragtes som den foranstillede securitiseringsposition.
- c) Securitiseringen har sikkerhed i en pulje af eksponeringer mod selskaber, forudsat at mindst 80 % af heraf for så vidt angår porteføljebalance betragtes som SMV'er som defineret i artikel 501 på tidspunktet for securitiserings udstedelse.
- d) Kreditrisikoen i tilknytning til de positioner, som det eksponeringsleverende institut ikke beholder, overføres ved en garanti eller en regaranti, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning i kapitel 4 i forbindelse med standardmetoden for kreditrisiko.
- e) Garantistilleren eller regarantistilleren er en medlemsstats centralregering eller centralbank, en multilateral udviklingsbank eller en international organisation, forudsat at eksponeringerne mod garantistilleren eller regarantistilleren kan tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til tredje del, kapitel 2.

Artikel 270a

Supplerende risikovægt

- (1) Opfylder et institut ikke i alt væsentligt kravene i kapitel 2 i [Securitisations Regulation] på grund af instituttets uagtsomhed eller undladelse, pålægger de kompetente myndigheder en forholdsmæssig supplerende risikovægt på mindst 250 % (og højst 1 250 %) af den risikovægt, som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner i henhold til artikel 247, stk. 6, eller artikel 337, stk. 3. Risikovægten forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af bestemmelserne om due diligence. De kompetente myndigheder tager hensyn til de i

artikel 4, stk. 4, i [Securitisation Regulation] omhandlede undtagelser for visse securitiseringer ved at nedsætte den risikovægt, de ellers ville pålægge i henhold til denne artikel hvad angår securitiseringer, for hvilke artikel 4, stk. 4, i [Securitisation Regulation] finder anvendelse.

- (2) EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fremme konvergensen af tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af stk. 1 i denne artikel, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår due diligence og risikostyring. EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.
- (3) Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 4

EKSTERNE KREDITVURDERINGER

Artikel 270b

Anvendelse af kreditvurderinger fra ECAI'er

Institutter kan kun benytte kreditvurderinger til at bestemme risikovægten af en securitiseringsposition i overensstemmelse med dette kapitel, hvis kreditvurderingen er udstedt eller er godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikel 270c

Krav, som skal opfyldes ved kreditvurderinger foretaget af ECAI'er

Institutter anvender kun en kreditvurdering foretaget af et ECAI til beregning af den risikovægtede eksponering i henhold til afdeling 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som instituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitiseringsposition.
- b) ECAI'et offentliggør kreditvurderingerne og oplysninger om tabs- og likviditetsanalyser, vurderingers følsomhed over for ændringer i underliggende vurderingsforudsætninger, herunder udviklingen i underliggende eksponeringer, og om procedurerne, metoderne, hypoteserne og de centrale elementer, der ligger til grund for kreditvurderingerne i henhold til forordning (EU) nr. 1060/2009. I forbindelse med dette litra anses oplysninger for at være offentligt tilgængelige, hvis de offentliggøres i et tilgængeligt format. Oplysninger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentligt tilgængelige.
- c) Kreditvurderingerne medtages i ECAI'ets transitionsmatrice.
- d) Kreditvurderingerne baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som instituttet selv har stillet til rådighed. Hvis en position baseres helt eller delvist på ufinansieret støtte, skal instituttet betragte den pågældende position til beregning af den risikovægtede eksponering for denne position i henhold til afdeling 3, som om den ikke var kreditvurderet.

- e) ECAI'et har forpligtet sig til at offentliggøre redegørelser for, hvordan udviklingen i underliggende eksponeringer indvirker på kreditvurderingen.

Artikel 270d

Brug af kreditvurderinger

- (1) Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af dets risikovægtede eksponeringer i henhold til dette kapitel (et "udpeget ECAI").
- (2) Et institut benytter kreditvurderinger af sine securitiseringspositioner konsistent og ikke selektivt og skal i den forbindelse opfylde følgende krav:
 - a) Et institut benytter ikke ét ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme securitisering, uanset om disse er blevet ratet af det førstnævnte ECAI eller ej.
 - b) Hvis en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering.
 - c) Hvis en position har tre kreditvurderinger eller flere foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.
 - d) Et institut må ikke aktivt anmode om tilbagetrækning af mindre fordelagtige vurderinger.
- (3) Hvis en securitiserings underliggende eksponeringer er omfattet af fuld eller delvis anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, og virkningen af en sådan risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en securitiseringsposition foretaget af et udpeget ECAI, skal instituttet benytte risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering. Hvis den kreditrisikoafdækning, der er omhandlet i dette stykke, ikke er anerkendt i henhold til kapitel 4, godkendes kreditvurderingen ikke, og securitiseringspositionen behandles som ikke kreditvurderet.
- (4) Hvis en securitiseringsposition er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, og virkningen af en sådan risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen foretaget af et udpeget ECAI, skal instituttet behandle securitiseringspositionen, som om den ikke var kreditvurderet, og beregne den risikovægtede eksponering i henhold til kapitel 4.

Artikel 270e

Konvertering af securitisering

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på objektivt og konsistent at konvertere de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, til de relevante kreditvurderinger foretaget af alle ECAI'er. EBA skal med henblik på denne artikel:

- a) sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger

- b) overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser
- c) overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om sådanne vurderinger tager højde for forventet tab eller første eurotab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter
- d) forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

8) Artikel 337 affattes således:

"Artikel 337

Kapitalgrundlagskrav for securitiseringsinstrumenter

- (1) For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitiseringspositioner, vægter instituttet sine nettopositioner som beregnet i overensstemmelse med artikel 327, stk. 1, med 8 % af den risikovægt, instituttet ville anvende til positionen uden for sin handelsbeholdning i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, afdeling 3.
- (2) Estimer af PD og LGD kan ved fastsættelse af risikovægte med henblik på stk. 1 udarbejdes på basis af estimer, der fremkommer ved anvendelse af en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko i et institut, der har fået tilladelse til at anvende en intern model i forbindelse med gældsinstrumenters specifikke risiko. Dette alternativ må kun anvendes, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, idet en sådan tilladelse gives, hvis sådanne estimer opfylder de kvantitative krav for IRB-metoden, der er fastsat i afdeling II, kapitel 3.
I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA retningslinjer for brugen af estimer for PD og LGD som input, når disse estimer er baseret på en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko.
- (3) For securitiseringspositioner, som ville få tildelt en supplerende risikovægt i henhold til artikel 247, stk. 6, anvendes 8 % af den samlede risikovægt.
- (4) Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af stk. 1, 2 og 3, uanset om de er lange eller korte, for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko, dog ikke securitiseringspositioner omfattet af artikel 338, stk. 4.

- (5) Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en traditionel securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 244, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet medtage securitiseringens underliggende eksponeringer, som om disse eksponeringer ikke var securitiseret.

Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en syntetisk securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 245, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet medtage securitiseringens underliggende eksponeringer, som om disse eksponeringer ikke var securitiseret, og skal med henblik på kreditrisikoafdækning se bort fra den syntetiske securitiserings virkning."

- 9) Femte del udgår.

- 10) I artikel 456, stk. 1, indsættes følgende som litra k):

"k) ændring af bestemmelserne om beregning af den risikovægtede eksponering for securitiseringspositioner, jf. artikel 247-270a, for at tage højde for udviklingen i eller ændringer af internationale standarder for securitiseringer."

- 11) I artikel 457 affattes litra c) således:

"c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 242-270a".

- 12) Følgende indsættes som artikel 519a:

"Artikel 519a

Rapport

Kommissionen forelægger senest tre år efter [insert date of entry into force of this Regulation] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 5, set i lyset af udviklingen i securitiseringsmarkederne. Rapporten skal navnlig indeholde en vurdering af den virkning, som hierarkiet af metoder i artikel 254 har på institutternes udstedelses- og investeringsaktivitet i securitiseringsmarkederne i Unionen, og af konsekvenserne for den finansielle stabilitet i Unionen og i medlemsstaterne."

Artikel 2

Overgangsbestemmelser vedrørende udestående securitiseringspositioner

For så vidt angår udestående securitiseringspositioner pr. [the date set out in Article 3(2)/fixed date], kan institutter fortsat indtil den 31. december 2019 anvende bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 5, og i artikel 337 i forordning (EU) nr. 575/2013 i den udgave, der var gældende den [day before the date set out in Article 3(2)], forudsat at instituttet:

- a) senest den [fixed date] underretter den kompetente myndighed om, at det har til hensigt at anvende denne artikel
- b) anvender denne artikel på alle instituttets udestående securitiseringspositioner pr. [the date set out in Article 3(2)/fixed date].

Artikel 3

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

- (1) Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (2) Denne forordning anvendes fra [the date of entry into force].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand